

Editorial

Fem feina

Un nou curs escolar comença, i des del CDL tornam a l'activitat quotidiana amb moltes il·lusions i ganes de fer, dia a dia, una bona feina per anar atracant el Col·legi a tots vosaltres. Intentam que tots els serveis que us anam ofertant siguin cada vegada més amplis i millors. L'objectiu principal és arribar a dotar el Col·legi de les infraestructures necessàries per millorar l'atenció als nostres col·legiats.

Aquesta Junta de Govern ha apostat des del primer moment per les noves tecnologies i a partir del mes de novembre començarem el nou projecte de formació ONLINE, a través d'internet, realitzant una oferta paral·lela de formació a la que desenvolupam normalment de caràcter presencial. També us volem fer arribar a tots, que s'ha firmat un conveni amb la UIB perquè alguns dels nostres cursos siguin reconeguts com a de lliure configuració per aquesta universitat. Això té una doble vessant: per una banda si algun col·legiat estudia una nova carrera es pot beneficiar d'aquest servei i, per una altra banda donam a conèixer el CDL als futurs llicenciats de les nostres Illes.

Després d'anys de dificultats per poder aconseguir uns estatuts del nostre Col·legi, aquests varen ser publicats al BOIB el passat mes de juliol. Per tal de donar la màxima difusió d'ells, la revista inclou la seva publicació.

El curs que ha començat durà sens dubte una modificació de la LOCE. Pels mitjans de comunicació haureu sabut la intenció de l'actual govern de l'Estat d'obrir un diàleg per realitzar reformes educatives. Tots consideram necessari que es duguin a terme canvis per millorar la situació actual, aquests s'han de fer el més consensuats possible per tota la comunitat educativa i els diferents sectors socials lligats al món educatiu. L'educació no pot dependre del partit polític que governi, ni es pot realitzar una reforma que no sigui seriosa i que no intenti resoldre els problemes que la societat actual demana. Per això, com a col·lectiu de professionals, demanem un Pacte per l'Educació entre tots els partits polítics, el món educatiu i entitats socials, tant a nivell nacional com autonòmic. Aquest ha de ser un tema fonamental i prioritari pels governants actuals. L'educació ha de ser tinguda més en compte ja que d'ella depèn el futur d'un poble.

Aquests dies hem sentit parlar molt de restes arqueològiques de la Ciutat de Palma. Des d'aquesta Junta de Govern volem sumar-nos a la nostra secció d'arqueologia que demanda la protecció del casc antic de Palma, com a BIC zona arqueològica. Tan sols valorant el nostre passat, podrem construir un futur millor.

Finalment, volem informar-vos de les passes realitzades per a la creació d'un Museu de la Ciència i de la Tècnica a les Illes. El dia 19 d'octubre tingué lloc una reunió preparatòria de l'assemblea constitutiva de l'Associació d'Amics del Museu de la Ciència, que serà l'encarregada d'impulsar la creació del Museu. El CDL hi participà i seguirà donant suport a la idea.

Bon curs i bona feina!

La Junta de Govern

MÉS DE QUATRE DÈCADES DE THE ROLLING STONES: DES DELS LONDON YEARS A LA SERENOR DELS DARRERS ANYS

Gabriel A. Gordiola Márquez

A la memòria d'en Francesco Galloro

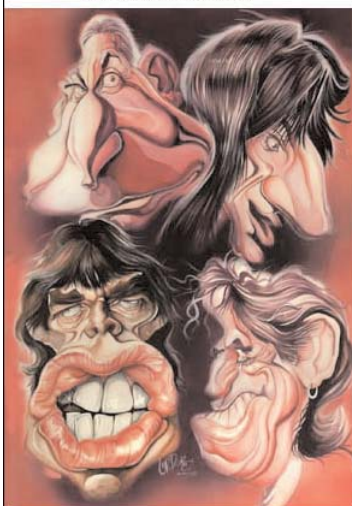
No és novedós suggerir que a l'andana cada pas està lligat al record d'una cançó. Així els diferents estils musicals s'instal·len rera la finestra de la geografia personal i dibuixen espais amb l'esperança de distreure el pas del fred d'alguns hiverns. Paraules i acords indiscrets a la recerca d'una tonada emotiva que, en la seva justa mida, dona forma a la banda sonora d'aquells que fan de la música un món petit i màgic, però igualment necessari.

El terme rock emprat d'una forma heterodoxa ens permet visitar amb una clucada d'ull el cim compartit per Elvis Presley, Bill Haley, Jerry Lee Lewis, Little Richard, Chuck Berry, Buddy Holly, Chubby Checker, Ray Charles, Carl Perkins, Jimmy Hendrix, Cliff Richard, Rod Stewart... un empiat, però sempre carismàtic i creatiu Dylan, l'hegemonia dels Beatles a la dècada dels seixanta, a prop i per dret, Pink Floyd, The Who, Kinks, Jethro Tull, The Doors, Queen, The Velvet Underground... i a les vores d'una ferida Els Rolling Stones, propietaris d'una embarcació de fusta corcada que navega sense rumb.

La novel·la *La Caverna* de Saramago comença amb dos dels personatges principals viatjant dins una camioneta, *L'home que condueix la camioneta es diu Cipriano Algor, és terrissaire de professió i té seixanta-quatre anys, encara que a primer cop d'ull no sembli tan gran. L'home que té assegut al costat és el seu gendre, es diu Marçal Gacho i encara no ha arribat als trenta... Quan els dos homes han sortit de casa, vint quilòmetres abans, tot just clarejava, ara el matí ja ha posat al món prou llum perquè es pugui observar la cicatriu d'en Marçal Gacho i intuir la sensibilitat de les mans d'en Cipriano Algor. Van a poca velocitat a causa de la fragilitat de la càrrega i també de la irregularitat del paviment de la carretera.*¹ Aquest trajecte a mans de qualsevol apassionat del rock té múltiples respostes musicals, a la ràdio del vehicle, segons els estats d'ànims dels viatgers, i així visiten el nostre dial un despreocupat Bob

Dylan cantant *I'll be your baby tonight*, donant pas a la veu sensible i vertadera de George Harrison a *I need you*, amb la resta dels Beatles, o l'arribada sempre inquietant de Lou Reed interpretant *Legendary hearts*.

THE ROLLING STONES

Per a Rob Bowman els Beatles obriren, entre 1965 i 1968, les portes al rock progressiu, mentre els Stones ajudaren a forjar el rock modern². Des dels inicis, els Rolling Stones havien begut del blues present a les versions de cançons de Jimmy Reed, Muddy Waters i Howlin' Wolf, i també del rock and roll negre dels anys cinquanta, amb temes de Chuck Berry i Bo Diddley. En la seva primera visita als Estats Units es trobaren amb la possibilitat d'escoltar per ràdio a Solomon

Burke, Otis Redding, Don Covay, Irma Thomas i Sam Cooke.

El representant Andrew Loog Oldham³ va creure que els Stones eren el nou grup amb una capacitat connatural per a transmetre la imatge fosca i marginal pròpia del rhythm and blues, com a contrapunt a la fresca i juvenil del pop dels Beatles.

L'any 1963, quan aparegué *Came on*⁴, el primer single del grup, Oldham veia en els Stones el paradigma de la seva obsessió per la novel·la d'Anthony Burgess *La taronja mecànica*. El tema de Chuck Berry fou enregistrat dues vegades, a diferents estudis. La segona i definitiva versió deixava entreveure una interpretació amb mostres de nerviosisme, per la seva execució de ritme accelerat. En definitiva, no faria justícia ni al seu autor ni al grup.

Amb un playback d'aquesta cançó debutaren en la televisió, a Birmingham, el diumenge 7 de juliol. Dies després tocaren al famós Studio 51 de Great Newport Street, era la primera actuació a Londres des de la sortida del disc. Entre el públic

¹ SARAMAGO, José. *La Caverna*. Edicions 62. Barcelona, 2001, p. 9

² AADD. According to *The Rolling Stones*. Ed. Planeta. Barcelona, 2003, pp. 106-107.

³ El primer representant i productor d'algunes de les primeres cançons enregistrades pel grup.

⁴ A la cara B del single, el tema *I want to be loved*, de Muddy Waters.

es trobaven alguns membres dels futurs Small Faces, Kinks o Zombies, entre d'altres.

A finals del 63 gaudien d'un grup de fans que no acabà de multiplicar-se. Lennon i MacCartney havien escrit *I wanna be your man*. Així les coses, els Beatles aprovaren que els Stones fessin una versió. L'agressiva força dels Stones, com a contrapunt a la melodia, donà com a resultat que aquesta entrés dins els primers llocs de les llistes de vendes. Els Beatles no compartien la passió dels Stones pel blues, però tocaven en directe o a l'estudi temes de Chuck Berry, com el famós *Carol* que enregistraren els dos grups i formà part del seu primer repertori. No va existir entre ells la rivalitat que aparentment se'ns presenta. La relació dels components de les bandes estava basada en el respecte i l'amistat mútua. Certament, els dos grups representaven per a molts pares de l'època una perillosa influència per als seus fills. Però els Stones foren més enllà: eren públicament descarats i no intentaven amagar el seu estil de vida, complint tots els tòpics del salvatge món del Rock n'roll. L'opinió pública acostumada als somriures i la simpatia dels Beatles, ho va prendre com una actitud ofensiva d'aquell grup de joves músics.

Tampoc té sentit demanar-se quin grup és millor, segons Jordi Tardà *ésa es una de las muchas estupideces del circo del rock. La música, como arte y en cualquiera de sus estilos, no es afortunadamente una competición deportiva. Aquí no tienen por qué ganar unos y perder otros. Simplemente hay que compartir. Tener en casa la discografía completa de los Beatles y los Stones es sólo detalle de buen gusto musical. Tener sólo la de uno de ellos es perderse montones de buenas canciones, muchos minutos de música. Y lo mismo pasa con los Kinks o los Animals, Doors o Led Zeppelin, Oasis o Blur*⁵

El primer Lp, titulat *The Rolling Stones*, va ser una mostra d'energia que fins i tot es beneficià de la seva imperfecció tècnica. Un treball, gairebé, de versions que ens deixava davant la desafiant personalitat del grup. *Tell me*⁶, l'únic tema propi serveix com a mostra d'allò que estava per arribar, i dóna prova suficient del talent d'en Jagger i en Richards com a compositors, però la confiança arribarà després d'escriure *As tears go by* per a Marianne Faithfull, moment on són plenament conscients que poden escriure bones cançons.

El següent Lp, *The Rolling Stones* núm. 2, no superaria el bon començament. Es podria catalogar com una continuació de l'anterior. Trobam alguns temes propis i un ample ventall de versions. Cal esmentar *Time is on my side* d'Irma Thomas, que més endavant formaria part del repertori en viu del grup.

Vuit mesos després, el setembre de l'any 1965, apareixia *Out of our heads*, amb aquest treball tancaven el que podríem anomenar una primera etapa i el final d'una trilogia com a intèrprets. Escoltar cançons com *Oh baby* serveix de mostra. Entre els temes originals del grup la contundent balada soul *Heart of Stone*.

Entre el segon i el tercer Lp dos singles enlaïraren la seva carrera *The last time* i *Satisfaction*⁷. De bon començament *Satisfaction* fou concebuda com una peça folk i en absolut candidata a single. Una de les moltes versions que expliquen el seu procés de creació diu que, al llarg d'una gira americana, una nit a l'habitació de l'hotel a Richards se li va ocórrer el famós riff i el títol; més endavant Jagger se n'encarregaria de desenvolupar la idea. En aquestes cançons trobam la clau de l'esperit musical dels Stones: composicions basades en riffs de guitarres i el so de les mateixes, amb un contundent ritme a la bateria de Charlie Watts, la intensitat controlada de la veu de Jagger, la correcció de Bill Wyman, i a l'etapa de Brian Jones la seva aportació creativa als arranjaments.

Si s'ha considerat *Satisfaction* un himne anti-social i de rebel·lia, igualment podem dir que *Aftermath* és una de les seves obres mestres. Aquest disc reuneix catorze cançons, totes signades per Jagger i Richards. El resultat demostra que ens trobam davant la suma de qualitat i quantitat (55 minuts de durada), amb una balada de més de cinc minuts, *Out of time*, i un tema trenca-dor *Goin' home* d'onze minuts, desenvolupant possibilitats noves dins la música pop, a més d'improvisació característica bluesy. La unitat del disc surt, desgraciadament, reforçada per les lle-

⁵ dins el pròleg de l'edició espanyola del llibre, DAVIS, Stephen. *Rolling Stones. Los viejos dioses nunca mueren*. Manontropo. Barcelona, 2002, p. 13.

⁶ Fou la primera composició Jagger/Richards editada en single.

⁷ Ambdós temes sortiren dins l'edició americana del disc *Out of our heads*, publicat el mes de juliol de l'any 1965. L'edició britànica, sense aquests temes i amb altres que no inclou l'americana, sortiria dos mesos després.

tres amb menyspreu en relació a la dona de cançons com *Mother's little helper*, *Stupid girl*, *Under my thumb*, *Out of time*, etc., també inclou un homenatge a Buddy Holly a *Flight 505*; sense oblidar-nos de la meravellosa *Lady Jane*.

El maig del 66, ni un mes després d'haver sortit *Aftermath*, treuen *Paint it black*, amb un text fosc i una emotiva tonada, aleshores, tota una forma d'entendre el gènere, un viatge musical des dels Doors a la Velvet Underground.

L'any 1967 començà amb l'escàndol de la lletra del sigle *Let's spend the night together*, però, la gran sorpresa fou que la cara b duia enregistrat el tema *Ruby tuesday*.

El cinquè Lp, *Between the buttons*, va rebre un tractament injust per part de la crítica. El motiu principal era la suposada inferioritat en relació a l'anterior treball. Però, objectivament, el disc no es va valorar en la seva justa mida. Amb el pas del temps no deixa de ser un conjunt de cançons més que acceptables.

L'estiu del 67 treuen un nou single, *We love you*, eren moments complicats per a la banda, motivats per les drogues i els corresponents problemes amb la justícia. Demostrant que no era certa la suposada rivalitat Beatles-Stones, Lennon i McCartney col·laboraren en la cançó fent segones veus.

L'any del *Sgt. Pepper's*, sota certa influència dels Beatles, els Stones⁸ enregistraren *Their satanic majestiest request*, la crítica el va rebre com un disc fluix dins aquesta primera època daurada. En general les cançons són bones, però caldria demanar-se si aquella producció era necessària; és a dir, tal vegada els arranjaments haurien d'haver estat només els precisos. Les cançons no sempre necessiten excessos de producció. Aquestes mateixes composicions en un treball basat en la confiança dels músics del grup i menys sessions d'estudi, podia haver donat un resultat més significatiu.

El 24 de maig del 1968 sortí un single amb una de les cançons més representatives del so dels Stones, *Jumpin' jack flash*, i de seguida es convertí en èxit a Europa i Amèrica. Mesos després s'edità una de les obres majors del grup, *Beggars Banquet*, amb cançons habituals al repertori en directe com *Sympathy for the devil*, *Street fighting man*, *Factory girl*, etc.; tot això coincidint amb els problemes de Brian Jones amb la

beguda i els tranquil·litzants. Segons Richards *El gran problema de Brian no era musical. Habia algo en él... Sé lo que se siente siendo así: en mí mismo hay un demonio interior, pero sólo uno. Brian debía de tener cuarenta y cinco. Creo que le perdía su orgullo; un orgullo autodestructivo*⁹. La nit del 2 al 3

de juny del 1969 aparegué mort a la piscina de casa seva. S'ha xerrat molt sobre les possibles causes de la seva mort, suïcidi, assassinat, etc. En opinió de Charlie Watts *...por aquel entonces, la autoestima de Brian estaba por los suelos... perdió el interés por lo que hacía. Estaba más interesado en ser una estrella del pop que en ser un buen músico, cosa bastante común, por otro lado... Al principio fue el que más trabajó para vender el grupo... Brian era un buen guitarrista, un músico todoterreno, como yo a la batería, pero no un Jimi Hendrix, un Jeff Beck o un Mick Taylor, talentos especiales. Si uno no es más que un buen músico e intenta ser un virtuoso, la realidad le va a demostrar que está equivocado*¹⁰. Dos dies després de la mort de Jones, el 5 de juliol, els Stones es presentaren davant mig mil·lió de persones al Hyde Park en un concert que acabaria sent un homenatge pòstum a Brian Jones, i primer concert oficial des d'abril del 67. Les novetats foren dues: la presentació del guitarrista Mick Taylor i l'estrena del nou single *Honky town woman*, un altre dels èxits que ha donat la volta al món.

Al disc *Let it bleed* Jones gairebé no hi havia participat en les sessions prèvies a la seva tragèdia, i Mick Taylor estava en procés de plena integració. D'altra banda trobam a un agraciat Richards i un formidable grup de col·laboradors, Nick Hopkins, Al Kooper, Leon Russell, Ry Cooder, Bobby Keys, entre d'altres, amb temes com *Gimmie Shelter*, la versió de *Love in vain*, la inoblidable *You can't always get what you want*, o *You got the silver* cantat per Keith Richards.

⁸ Sobretot Mick Jagger i Brian Jones.

⁹ AADD (2003), op. cit., p. 124.

¹⁰ Ibid., p. 124.

¹¹ Escrit per Jagger, en un principi l'havia titulat *Black pussy*, inspirat en una cantant anomenada Claudia Linnear.

D'aquesta època és el desgraciadament famós festival d'Altamont, amb un balanç de noranta-vuit ferits i tres morts. L'any 1970 es publicà *Get yer ya-ya's out*, enregistrat en viu al Madison Square Garden de Nova York els dies 28 i 29 de novembre de 1969. L'etapa de *London years*, amb Decca, encara donà dues cançons essencials dins la discografia dels Stones *Brown sugar* i *Wild horses*. Ambdós temes formarien part de *Sticky fingers*, primer disc de l'etapa Rolling Stones Records, i també el primer enregistrat a l'estudi dels anys setanta. La portada la va fer Andy Warhol i escandalitzà a molta gent, per això, a molts països substituïda per l'avui cercadíssima portada dels dits sortint d'una llaua. Edició que a més substituïa *Sister morphine* per *Let it rock*. Aquest Lp, recull un grapat d'excel·lents cançons i en conjunt una grandiosa apologia de les drogues. Esmentar especialment, la balada "country-soul" *Dead flowers*, la desenfrenada i crua *Brown sugar*¹², la més que notable versió que fan del *You gotta move* de McDowell, *Bitch*, probablement el tema més contundent en l'execució, i la irrepitible *Wild horses*.

Passam a l'any 1972 i arriba una altra obra mestra, *Exile on main street*, treball que conté de tot: folk, country, blues, gospel, soul, etc., hauríem d'escollir totes les cançons, però com a mostra; *Rocks off*, *Tumbling dice*, la senzillament magis-

tral *Sweet Virginia*, i la bella tonada de *Sweet black angel*. L'escriptor Ken Follett, aleshores un jove periodista comentà després de la publicació del doble disc, *Los Rolling Stones tienen el don de la supervivencia. Han conseguido un éxito impresionante durante casi una década. Pero tengo la terrible sensación de que no durará mucho más. Con su nuevo doble álbum parecen haberse estancado*¹². Nellcote era la vila d'en Richards a França, lloc on *Exile...* seria concebut, ja que aquest disc el podem considerar un projecte de Richards. En ple mes de juliol del 71 havien estat improvisant possibles cançons al soterrani de la casa; però l'ambient de desorganització, tant d'horaris de feina com de ritme de vida, no resultà el més adient per a l'enregistrament d'un disc. Aleshores, alguns temes ja funcionaven a les sessions, *Rocks off* i

Tumbling dice. A l'octubre els incidents a la casa, des de l'entrada de lladres a les visites de la policia, varen fer impossible la feina, i el disc fou acabat a Los Angeles. És un treball de qualitat febril, que retrata els interessos dels Stones d'aquella època. També conserva l'eterna màgia del grup: allò que en qualsevol moment això que fan s'ensorrarà.

El 1973 publicaren *Goats head soup*¹³, tot i que té alguns temes correctes, no pogué amagar la seva veritable inferioritat respecte a treballs anteriors. El disc serà conegut, sobretot, per *Angie* balada inspirada en Àngela Bowie, encara dona de David Bowie.

La gira europea de la tardor, amb Billy Preston als teclats, demostrà el baix moment de forma de la banda. Mick Taylor ja consumia heroïna, i Keith Richards només tocava la guitarra rítmica a les actuacions. Als cercles periodístics el donaven com a futur cadàver del circ del rock. Alguns amics de Keith moriren, aquell hivern, per l'addicció a les drogues. Dins aquest ambient fosc, el 19 d'octubre tocaren a Berlín. Una actuació més que acceptable, recordat per ser el darrer concert de Taylor com a membre dels Stones.

*It's only rock and roll*¹⁴ és la demostració d'un canvi per tonar a l'essència del grup. En conjunt un bon LP, publicat a l'octubre del 74, encara amb la presència de Mick Taylor, i les col·laboracions de Billy Preston, Nicky Hopkins, Ian Stewart, Ray Cooper, Blue Magic, Charlie Jolly, Ed Leach, i les aportacions addicionals a la cançó *It's only Rock'n Roll* de Kenny Jones, Willy Weeks i el futur Stone Ronnie Wood.

Posteriorment, a *Black and Blue* (1976), el grup s'influencià de músiques negres i ritmes del carib, que impregnaren el so del disc. Són especialment curades les balades *Memory Motel* i *Fool to cry*, el millor tema del disc. Suposà la incorporació de Ronnie Wood a la banda.

Aprofitant l'aparent millora del grup va sortir, l'any següent, el doble àlbum en directe *Love you live*, enregistrat a París al llarg de la gira europea del 76, i una sèrie de concerts a una sala petita de Toronto, "El Mocambo". *Love you live* és la demostració de la digna supervivència de la banda a la segona meitat dels anys setanta. La situació encara era delicada. Richards declarà posteriorment,

¹² WYMAN, Bill. *Rolling with the Stones. Cuarenta años de gira con los Rolling*. Grijalbo. Barcelona, 2003, p. 394.

¹³ Darrer treball que va produir Jimmy Miller.

¹⁴ Primer treball de producció de The Glimmer Twins (Jagger-Richards).

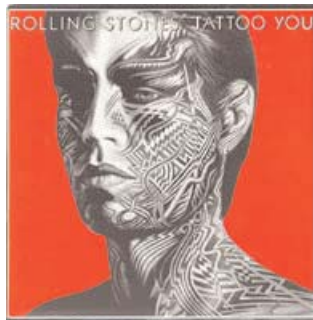
*dedicaba la mayor parte de mi tiempo a conseguir droga. No estaba para nada más y Mick tuvo que ocuparse de cubrir mi parcela. Se encargó de todo por completo. Me las arreglé para hacer las actuaciones y componer algunas canciones, pero Mick se ocupó de todo durante la mayor parte de los años setenta. Me puso a cubierto*¹⁵.

Some girls (1978), tanca aquesta dècada. Novament ens trobam davant d'un disc imprescindible, però sempre un parell d'esglaons sota *Aftermath* dels anys seixanta, i *Exile on main street* dels setanta. La seva aportació és significativa a la balada country *Faraway Eyes*, l'apropament a la "disco-music" a *Miss you*, o el segell Richards a *Before they make me run*, sense oblidar-nos que estam davant d'un disc amb l'alè del rock and roll, prova d'això, *Respectable* o *Shattered*. *Beast of burden* sembla un retrobament amb el millor passat d'aquesta formació.

Per rebre la dècada dels 80 varen publicar *Emotional Rescue*, on desenvolupen les seves incursions a l'esmentada "disco music". En línies generals és un treball irregular i fa pensar en cançons destriades del disc anterior. Únicament a *Indian girl* i *All about you*, cantades per Richards els Stones estan a l'altura.

Amb el llançament de *Tattoo you* semblava que el decepcionant *Emotional Rescue* restaria com un disc de trànsit. Però *Tattoo you* és el darrer gran treball d'aquesta formació. No han tornat enregistrar una col·lecció de cançons amb la força i emotivitat d'aquestes. Tota la primera part del disc està dedicat als temes purament rock, *Start me up*, *Little T&A*, *Neighbours*, etc., i la segona a les balades, on trobam l'entranyable *Waiting on a friend*.

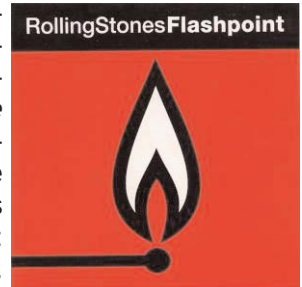
El 1982 sortia publicat *Still life american concert 1981*, no supera a *Get yer ya-ya's out* o *Love you live*. El motiu és la seva curta durada, impedit una aproximació més fidel a la gira del 81. D'altra banda la selecció dels temes no fou del tot encertada.

Undercover(1983), posa al descobert que amb *Tattoo you* s'havia acabat la creativitat de la banda. Només hi ha una cançó que no resulta aborrida i llarga *Undercover of the night*. Continuaren jugant amb la música "disco", a més de l'ús de violentes guitarres, creant una atmosfera enrareda que sorprèn per la seva originalitat.

En un dels pitjors moments de la relació Jagger-Richards¹⁶ es va enregistrar *Dirty Work* (1986). Respecte a *Undercover* representa una certa millora, però queda clar que amb treballs com aquest els Stones no haurien passat a la història. Tot i així són efectius a temes com *One hit (To the body)* i *Winning ugly*. Destaquen, una mica, les dues versions del disc *Harlem shuffle* i el reagge *Too rude* cantat per Richards. A *Sleep tonight*, que tanca el disc, Richards sembla que ens regali un anticip del que serà el seu primer Lp en solitari.

El comiat dels vuitanta va ser una mica trist, el resultat *Steel Wheels* ho demostra. La crítica va veure la recuperació creativa dins un grapat de cançons incomparables a qualsevol disc del *Tattoo you* cap a enrera. És veritat que conseguiren recuperar part del seu so propi, i superar l'ofert a *Undercover* i *Dirty Work*, però continuà la manca de temes memorables. Només es salva *Slipping away* una balada obsequi de Richards, perquè *Sad Sad Sad*, o *Rock and a hard place* difícilment poden generar entusiasme.

Flashpoint (1991), recull una part del material de la gira de "Steel Wheels Tour", la gira europea canvià de nom "Urban Jungle Tour", tot i que el repertori de cançons era molt semblant al presentat a Amèrica. Es tractava d'un espectacular show que impresionava, enmascarant la realitat dels concerts: la mediocritat musical de la banda. *Flashpoint* és la prova que deixa al descobert als Stones d'aquella gira. So improp, metàl·lic i artificial, i un nombre massa elevat de músics d'acompanyament. El disc resulta fred i distant. Es salven *Start me up* i *Little red rooster* amb la col·laboració d'Eric Clapton. També ofereix un parell de temes nous enregistrats a l'estudi: *Highwire* i la funky *Sex drive*.

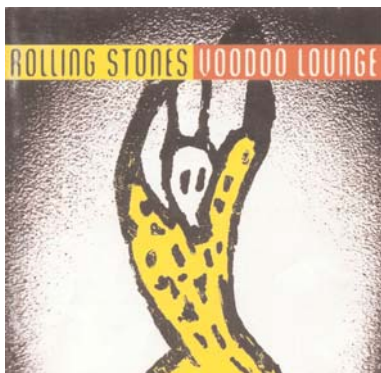
L'any 94 va sortir publicat *Voodoo Lounge*¹⁷,

¹⁵ DAVIS, Stephen, (2002), op. cit., pp. 315-316.

¹⁶ Diferències respecte a la feina del grup i l'excessiva preocupació de Jagger per la seva carrera en solitari, cosa que impacientava a Richards.

¹⁷ Enregistrat sense Bill Wyman, que havia deixat la banda.

una petita sorpresa si tenim en compte els treballs anteriors al llarg de la dècada dels vuitanta, anys que certificaren la fi d'una època daurada de la banda des del punt de vista creatiu. Aquest disc no és cap meravella, però és el millor des de *Tattoo you*. Representa la recuperació del so "Stone", lluny de la fredor de *Stell Wheels* o *Dirty Work*, per exemple. No hi ha temes que enlluernin, però a tots és present l'autèntic esperit del grup: des del primer single *Love is Strong*, a les mogudes *You got me rockin, I go wil, Sparks will fly* i *Mean disposition*, la bluesy *Brand new car*, les balades *Sweet hearts together* i *New faces* (recordant *Lady Jane*), i les dues cantades per Richards, *Thru and Thru*, i *The Worst*.

ther i New faces (recordant Lady Jane), i les dues cantades per Richards, Thru and Thru, i The Worst.

*I said from the firts
I am the worst kind of guy
for you to be around
Tear me apart
Including this old heart
That is true
And will never ever let you down*

*You shouldn't stick with me
you trust me too much, you see
Take all the pain
It's yours anyway
Yeah kid...*

*Oh, put the blame on me
You ought to pass, you see
somewhere outside
I threw love aside
And now it's a tragedy*

*I said from the first
I am the worst kind of guy
For you to be around¹⁸*

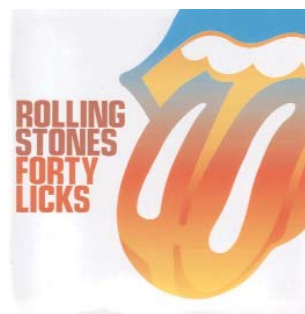
Després de la gira *Woodoo Lounge* els Stones editaren *Stripped* (1995), un disc en viu. S'enregistrà amb material, majoritàriament, d'actuacions esporàdiques a petits locals, com el

famós Brixton Academy o el Paradiso Club d'Amsterdam. Ens trobam davant un treball interessant. El seu valor es troba en l'actualització encertada de vells temes, principalment, *Street fighting man*, *Shine a light*, *Wild horses* o *Angie*, i de les versions d'altres autors esmentar *Not fade away* de Petty/Hardin i *Like a rolling stone* de Bob Dylan.

El dia 18 d'agost del 97, sota el pont de Brooklyn, la formació al complet presentà davant els mitjans de comunicació disc i gira *Bridges to Babylon*. Un total de cent vuit concerts, amb més de quatre mil·lions d'espectadors. El disc *No Security* resultat de la gira, aparegué el mes de novembre de l'any 98.

Finalment, el setembre del 2002, amb motiu de l'aniversari de les quatre dècades de la creació del grup. Començaren a Boston una gira anomenada *Forty Licks*, títol també del seu darrer disc recopilatori¹⁹.

Ara, com una carta oberta, al carrer i adreçats per camins coneguts, dins el cotxe o a prop del mar, entre tantes cançons, els Stones ens acompanyen si nosaltes volem.

¹⁸ *The Worst*. (M. Jagger/K. Richards)

¹⁹ Compilacions i treballs especials EE.UU.: *Big hits* (Decca, 1966), *Got live if you want it* (London, 1966 USA), *Flowers* (1967, USA), *Through the past darkly (Big hits vol 2)* (Decca, 1969), *The Rolling Stones, promotional album* (London i Decca, edició limitada), *Stone age* (Decca, 1971), *Hot Rocks 1964-1971* (London, 1971), *Milestones* (Decca, 1972), *Gimmie Shelter* (Decca, 1972), *Rock'n Rolling Stones* (Decca, 1972), *More hot rocks* (London, 1972), *Metamorphosis* (Decca, 1975), *Made in the shade* (Rolling Stones, 1975), *Rolled gold* (Decca, 1975), *By invitation only* (Atlantic, 1976), *Time waits for no one: Anthology 1971-1977* (Rolling Stones, 1978), *Solid Rock* (Decca, 1980), *Sucking in the seventies* (Rolling Stones, EMI, 1981), *Slow Rollers* (Decca, 1983), *Rewind 1971-1984* (Rolling Stones, EMI, 1984), *Jump Back* (Rolling Stones, 1983).

Salvador Alís

Text original en castellà. Traducció feta per Llorenç Sastre.

“La implícita lliçó no pot ser passada per alt: la torre va sucumbir i d'ella no queda res perquè en els estatuts del seu projecte fundacional estava decidit que seria tot o res.”

(Juan Benet, *La construcción de la torre de Babel*.)

0. [introducció]

Aquests breus apunts no són apunts breus: són un desafiament que té el seu origen en la voluntat de dir allò que no es pot dir. Perquè tot el que pot dir-se ja s'ha dit; i si un creu tenir alguna idea original, n'hi ha prou amb fer un simple rastrejament a internet i la decepció et troba. Abunden aquí les cites perquè l'autor, quan no pot millorar les paraules d'altres, cedeix a uns altres la paraula. Sense oblidar que a ningú pertanyen les paraules: elles són com l'aire, estan pertot arreu i nosaltres les respirem. El mateix ocorre amb el silenci. Paraula i silenci són fortuna col·lectiva, encara que la pretensió de dir o de callar tal vegada no ho sigui, ja que per a la majoria tant l'un com l'altre resulten indiferents. El que parla o escriu o es manifesta d'alguna forma, podent no fer-ho, fa una elecció particular; el que calla podent parlar, també. Però succeeix en ocasions que un calla perquè no li deixen altra opció, o vol parlar i no pot. Depèn de la complexitat del tema que pugna per utilitzar el vehicle de la seva veu per expressar-se. Peter Handke ho explicava així: “Un dia rere un altre sorgeix en mi una força per dir, ara, alguna cosa decisiva; però després, quan ocorre això, tot sol en l'habitació, l'única cosa que faig és mirar al meu voltant com un boig.” Escollit el títol *Etemenanki* per capritx, els apunts que segueixen podrien titular-se igualment *Expressió*

o Llenguatge, o *Tesi sobre el silenci i el seu contrari*, o *Lògica-il·lògica de l'art lingüístic*, o fins i tot *Avatars de la Torre de Babel*. En qualsevol cas el contingut no s'hagués vist afectat per les alternatives, sent el mateix que és, ja que diferents noms o maneres de nomenar no canvien l'essència del text, encara que si puguin alterar, en la mirada del lector, la percepció prèvia a la lectura. Ningú espera trobar embolcada en paper d'emballat-

ge una joia; ni després de la luxosa façana d'un palau, una fosca presó piranesiana.

1. [la persecució del vent]

Que una escriptora en la seva agonia, Marguerite Duras, s'aferri encara a les paraules sorprèn i estimula. Conscient que “el títol només té significat per a l'autor”, va adscriure les seves últimes paraules a la proposició *Això és tot*, la qual cosa no aclareix si volia acomiadar-se, culminant així la seva obra literària, o més aviat es referia a la condició anul·ladora de la mort: tot cap en res. Vorejant el profund pou de la mort, aquesta torre invertida i buidada, encara es planteja l'ocasió del llibre: “Faré un llibre. Voldria fer-lo, però no és segur (...) És aleatori”. Preval l'íntima necessitat de l'expressió, de morir amb la paraula a la boca; i això respon quan el seu amant li pregunta què li preocupa: “Escriure. Una ocupació tràgica, és a dir, relacionada amb el discórrer de la vida.” I després, interrogada sobre per a què serveix escriure, eludeix contestar i diu: “És, ahora, callar i parlar.” Ella sap que davant i darrere de les paraules existeix el silenci, existeix el pensar, l'incomunicable. Per això, quan la mort arriba, quan ja no pot dir, diu: “Ja no tinc boca, tampoc cara”. Últimes paraules perdudes i pèrdua de la imatge. *Etemenanki* és la torre alçada i destruïda, eixerida i callada, la que crida a la porta del cel i escolta la veu d'una dona que mor: “Tot és vanitat i persecució del vent.”

2. [elogi del silenci]

Autors distints són escollits no a l'atzar per il·lustrar els inconvenients que comporta l'original necessitat humana d'expressar-se mitjançant cert tipus de llenguatge, el de la paraula que es pronuncia o s'escriu. Baltasar Gracián, en el seu *Oráculo manual y arte de prudencia*, aconsella: “Mai parlar d'un mateix. O s'ha de lloar, que és vanitat, o s'ha de vituperar, que és poquesa, i sent culpa de seny en el qual diu, és pena dels que escolten”. Marguerite, que va optar per parlar de si mateixa, sabia que s'endinsava en la

Torre de Babel - Frank Wu

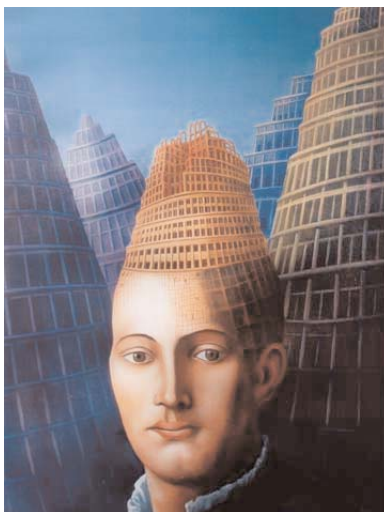
bogeria, tant a l'escriure com al viure, potser per a ella la mateixa cosa; però en aquestes altures li importaven poc els lectors, a diferència de Gracián que dictaven normes ètiques amb gran convenciment i propòsit que se li escoltés. Bàsicament hi ha dues formes d'amagar-se, de procurar-se refugi i protecció: callant o parlant sense parar. La màscara neutra i la que varia permanentment. L'una i l'altra, amb independència de la seva falta o excés d'expressió, poden atreure o repel·lir, no depenent tals reaccions de la màscara pròpia sinó de la forma que el portador la duu. Dir tot el que es pensa, com els núvols plens que esclaten en pluges que no acaben, pluges que se sumen en diluvis personals, o com el calamar amenaçat que amolla d'una vegada tota la tinta i s'oculta darrera de la seva negra densitat; i, per altra banda, pensar tot el que es diu, estratègia que aboca al silenci, a la impossibilitat de la parla i l'escriptura per la infinita divisió de la línia del pensament, a semblança d'Aquil·les, incapaç d'avançar a la tortuga per la divisió infinita de l'espai a recórrer. I si fos transcendit el silenci, en el millor dels casos tot just apuntarien fragments; en el pitjor, mentides i balbotejos. La ment que no domina els recursos de la lògica, erra. Les últimes paraules de J. D. Salinger a *El guardián entre el centeno* diuen: "No contis mai res a ningú. En el moment que un conta qualsevol cosa, comença a trobar a faltar a tot el món". La màscara inestable, la que canvia i es contradiu, la que s'ajusta amb dificultat al rostre, aquesta màscara produeix riure o espanta. En termes similars, encara que més gràfics, explicava en una entrevista Thomas Bernhard la seva versió del fet de contar-se: "No es pot contar tot; una vida no es pot desplegar senzillament. Si un desplega la seva vida, pot sacsejar-la com una catifa totalment bruta, i vostè no s'alegraria si la hi sacsegés a la cara. I seria alguna cosa així si algú, qui fóra, li sacsegés la seva vida a la cara. Li pegaria un atac de tos i a l'estona tiraria a córrer."

3. [passos en la foscor]

Paul Klee, afectat per una estranya paràlisi facial, va acabar contemplant en els miralls, en lloc del seu rostre, una rígida màscara. Igual que altres molts artistes, Klee va prendre notes, emplenà quaderns amb els seus desvaris, va dir el que havia de dir. I, no obstant això, no pot concloure's que s'expressés escrivint. La imatge, donada en qualsevol format que pugui imaginar-se, és l'altre vehicle del qual se serveix l'expressió per aconseguir les seves finalitats. L'inimitable suïcida Walter Benjamin insisteix en l'amplitud del

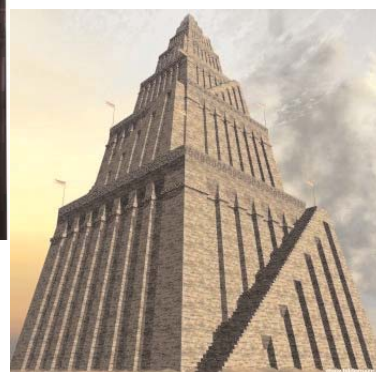
concepte de llenguatge en una de les seves reflexions lingüístiques: "Tota manifestació de la vida espiritual humana pot ser concebuda com una espècie de llenguatge (...) Hi ha una llengua de l'escultura, de la pintura, de la poesia. (...) Es tracta aquí de llengües no nominals, no acústiques, de llengües de la matèria...". Llenguatge

també de gestos i de signes, de ventalls i banderes, de manyagues i instruments musicals, d'uniformes, de somnis, de jeroglífics petris i informàtics. Alguns llenguatges estimen la lògica, la necessiten per ser entesos; uns

altres, no. Entre els primers destaca l'arquitectura, ja que les seves varia-

bles es relacionen sempre depenents de fórmules matemàtiques; entre els segons, la poesia. Els poemes visuals del llibre *Una semana de bondad* de Max Ernst, imatges destruïdes i reconstruïdes mitjançant una depurada tècnica del *collage*, s'oposen a tota lògica per la sorpresa del seu simbolisme. Quan les paraules lògiques no poden dir la veritat de qui les pronuncia, la poesia o la bogeria prenen el relleu amb la seva càrrega de metàfores; i quan aquestes tampoc basten, sobrevé la imatge. Si la imatge es retalla i s'aixeca, sota ella apareix el concepte, la màscara fosca on la paraula ha estat tatuada. A l'Edat mitjana era freqüent escriure amb tinta vermella o negra, sovint en llatí, sobre la superfície cèria de cranis pulits: oracions, sentències o epitafis que revelaven la voluntat humana d'atorgar a la mort la paraula, de seguir dialogant amb els morts. No l'escriptura concreta en la calavera, sinó la inquietant imatge de la calavera escrita constituïa l'expressió d'una impossibilitat: després de la mort cessa la comunicació, ja no afloren les paraules de l'interior del crani, del pantà del pensament, i per això cal retolar-les des de fora. Sempre idolatrat, el crani és l'única màscara interior, l'única que es desprèn del seu portador per a ser el que és.

4. [ales de pedra]

En el *Arkeoloji Müzesi* d'Istanbul, dintre del recinte de Topkapı, hi ha una sala d'escultures on destaca una solitària ala —d'àngel?— tallada en

marbre i clavada en una paret a certa altura. La barreja de sensacions que produeix la seva contemplació, lleugeresa per la forma i feixuguesa per la matèria, fa pensar en l'absurd del vol: l'objecte en si i la seva funció es contradiuen. En una altra sala es poden admirar els frisos que representen animals relacionats amb déus: el lleó d'Ishtar, el toro d'Adad i el drac de Marduk.

Lleó d'Ishtar

L'*Etemenanki* o mítica Torre de Babel va existir realment. En 1913, l'arqueòleg Robert Koldewey va descobrir les seves ruïnes. La base és un quadrilàter de 91,55 m de costat, i es pensa que l'altura degué ser més o menys la mateixa; una construcció descomunal per a l'època, probablement de mitjans del III mil·lenni a C. En el seu origen potser fos un zigurat erigit en honor del déu de Babilònia Marduk, però la veracitat de les fonts és qüestionada per la llegenda. Segons la Bíblia, es va aixecar en les planes de Shinear poc després del Diluvi Universal. Destruïda i reconstruïda en diferents èpoques, es diu que el seu fundador va ser el rei Nimrod. La batzola d'Esagil, conservada en el Louvre i còpia del 229 a C d'un document més antic, descriu a la Torre composta per set pisos que sostenien un temple de rajoles esmaltades de color blau celeste. Herodot afirma que va veure la Torre amb els seus propis ulls, i que estava enclavada al centre d'un ampli recinte de 400 m de costat protegit per portes de bronze. A Mesopotàmia (territori que coincideix en part amb l'Iraq actual), l'escriptura pictogràfica i ideogràfica va anar derivant durant aquest III mil·lenni a C cap a la cuneïforme, composta de signes que van significar paraules, síl·labes i fonemes. Els nombrosos vestigis trobats d'aquesta escriptura

Toro d'Adad

mesopotàmics. En el rastreig etimològic de paraules com Babel i Babilònia es troben "Baal" i "Beel", tal vegada el nom d'un déu solar, que també van donar origen a "Baal Zabut", el Senyor de les Mosques, i a "Belcebú", un dels innombrables apel·latius del diable. Per les escales de l'*Etemenanki*, de cor de rajola crua i closca de rajola cuita, degueren transitar sumeris, acadis,

Drac de Marduk

guteus, amorrites, assiris, hurrites, cassites, hitites, arameus, israelians, àrabs, egipcis, escites, caldeus, medos, perses, grecs i macedonis. I tots s'expressaven per mitjà d'un llenguatge comú: la violència. La interacció d'aquests pobles va ser una permanent partida d'escacs: atac i defensa, avanç i reculada, setge i enroc. Les mans que movien les peces: crueltat i còlera. Igual que els déus assiris d'ales de pedra, la Torre va caure en no poques ocasions i en altres tantes va ser recomposta. L'últim a intentar-ho va ser el jove Alexandre Magne, però no va viure prou. La major part de la Torre de set colors va ser esmicolada en usar-se com a pedrera. Dos segles i mig abans, els 40.000 israelians deportats des de Jerusalem contemplarien el colossal edifici que, segons es relata al Gènesi 11, van construir homes de "un mateix idioma" per arribar a tenir fama i no espargir-se pel món.

5. [la porta d'Ishtar]

Nabucodonosor II (604–562 a C) va ser qui va ordenar construir la Porta d'Ishtar, entrada principal de Babilònia. L'esplèndida obra de rajoles policromades pot admirar-se al *Vorderasiatisches Museum* de Berlín. En les façanes de les seves dues torrasses i en l'arc central s'alternen toros i dracs. A Ishtar, deessa blanca de l'amor d'ulls com brases, que s'adorna amb arracades d'or que són cascavells i porta sobre el cap una mitja lluna daurada, li agrada transformar-se en lleó i estripar als seus enemics. Per això estranya que s'absentint els lleons de la Porta. O per ventura hi estiguin però siguin invisibles? Les que sí són visibles són les ànimes: l'ombra que cada ésser arrossega amb ell en vida, que es desprèn al morir i vaga mentre el cos al qual pertanyia no ha estat enterrat, i que després descendeix, travessant set portes, per una espècie de torre invertida i subterrà-

Porta d'Ishtar

resultants de cada batalla per la conquesta de la ciutat? I que cada vegada la Torre es desmantellés en part per a cobrir la corrupció dels cossos? Aquesta imatge, la d'una torre invertida, fossa comuna buidada en la plana, motlle exacte però en negatiu de la positiva torre elevada, obsessiva quan s'hi pensa perquè no es veu en el pensament sinó a l'altre costat del pensar, després del límit, en una zona desconeguda. Em sembla que és la veritable porta d'accés a la història. En el buit produït en el terreny al·luvial amb què es construeix la Torre al costat de l'Eufrates cauen els déus, els cossos i les ombres. I enfront de l'Eufrates, en el punt de màxima proximitat abans que ambdós rius s'uneixin per desembocar en el Golf Pèrsic, es construirà després Bagdad al costat del Tigris. Destinacions paral·leles?

6. [els escribes]

L'escriptura cuneïforme dels sumeris va ser assimilada per molts pobles de l'Orient Mitjà, a pesar de no ser accessible a qualsevol. Els seus 700 signes exigien certa especialització. Així van sorgir els escribes, persones capacitades per a incidir la tova superfície del fang i provocar les petjades que molt més tard parlarien a Rawlinson i a Grotefend. En les excavacions de la biblioteca de Nínive van aparèixer 25.000 batzoles, però el total trobat podria xifrar-se en milions. El seu contingut: tractats de matemàtica, medicina, astrologia, lleis..., i també el mite, els conjurs, la poesia. Paraules lògiques i il·lògiques. Geometria i epopeies. El llegendari rei Gilgamesh, a pesar de la seva audàcia i astúcia, rep ambigüitat dels déus, acceptació i condemna, però mai la desitjada immortalitat. Un anònim escriba centenari, inspirat i manyós a pesar de la seva ceguesa, va gravar les seves penúltimes paraules en l'humit fang mentre es decidia a saltar d'una torre a una altra. El següent fragment és incomplet (abans i després: silenci):

nia, fins a una cel·la perpètua. No seria lògic imaginar que al costat de l'Etemenanki, i a mesura que ella creixia, una segona torre s'endinsés en la profunditat de la terra excavada per obtenir la matèria que precisava la primera? I que en aquest enorme pou fossin llançats durant mil·lennis els milers de cadàvers

*palmeres de dia i fogueres en la nit infinita cremen en l'extensa plana
estrelles de la nit i sols del matí sadollen la set en el cel i les aigües
els meus ulls que no veuen els rius ni les llums de la llum són de llum apagada i ardent
des de l'última terrassa d'etemenanki tot és falsa fosc en els seus centelleigs
la meva ombra com la torre també és infinita i el vent immortal ja la dispersa
el meu cos volarà pres en flames com la torxa per l'arc disparada
els dubtes sense ombra cauran amb mi si en la clotada l'escriptura és represa*

7. [la doble negació]

No és veritat que no hi hagi un llenguatge de l'amor que contingui un llenguatge de l'odi que, al seu torn, contingui un llenguatge de l'amor, etcètera. La doble negació implica afirmació. La guerra i la pau són extrems d'una flexible vara que no es trenca. Igual que l'escriba cec, escric solament, i sols, de mi; Babel i Babilònia, la Torre i la Mort i totes les imatges que, com llenguatge, aquí es mostren, són tan sols l'escenari on represento, no de manera il·lògica encara que pugui semblar-ho, la meva pròpia partida. Tant les peces blanques com les negres estan en les seves caselles, mes d'elles no pot donar-se major informació. Se les pot descriure; no se les pot desxifrar. Set pisos en la Torre invertida. Set punts en la planícia del paper. Set noms. Set formes de veure i presentar l'absurd d'allò real:

7.1. [Pieter Bruegel el Vell]

De totes les versions gràfiques d'Etemenanki, potser la més bella, per esborronadora, sigui *La «petita» construcció de la Torre de Babel*, pintada per Bruegel cap a 1563. Amb l'excepció de destacar la seva immensitat vermellosa, res diré d'ella perquè qualsevol comentari la desvirtuaria. De Bruegel, aficionat als refranys i jocs de paraules

La petita construcció de la torre de babel - Bruegel

("si un cec guia a un altre cec, ambdós cauran en el pou"), sí aprofitaré per a recomanar la contemplació de la seva magnífica obra *El triomf de la mort*, instal·lada al Museu del Prado. Lògica inexorable la d'aquest panorama de guerra, canviable per qualsevol altre que hagi succeït, succeïxi o estigui succeïnt, com és el cas avui de Bagdad, ciutat que antany va poder formar part de l'horitzó de l'*Etemenanki*. El quadre talla l'alè, produeix mudesa i expandeix el descoratjament.

El triomf de la mort - Bruegel

7.2. [Marcel Duchamp]

El 1917, Marcel Duchamp, l'escaquista disfressat de poeta que disfressava a un artista, va presentar sota el pseudònim R. Mutt un urinari descol·locat en el Saló dels Independents de Nova York, i ho va titular *Fontaine*. Al rebuig inicial va seguir la polèmica; a la polèmica, el reconeixement. El germen d'aquest xoc entre significat i significat donaria lloc a la posterior arborescència semàntica de Magritte.

7.3. [Piero Manzoni]

Més explícit, per descomptat, va ser Piero Manzoni en 1961, dos anys abans de la seva mort precoç, amb la sèrie de 90 pots de llautó, tancats hermèticament, signats i numerats, plens amb la seva pròpia merda i titulats *Merda d'artiste*. No hi ha equívoc possible; les paraules i les xifres formen part de l'obra, i l'etiqueta indica amb precisió el contingut exacte: 30 grams de merda. Així responia Manzoni a la fonamental pregunta què és l'art?: qualsevol cosa signada per un artista. Això no aclareix res doncs queda per resoldre qui és un artista?: aquell que signa una obra d'art. El cercle es tanca. "L'enigma no existeix" (Wittgenstein).

7.4. [René Magritte]

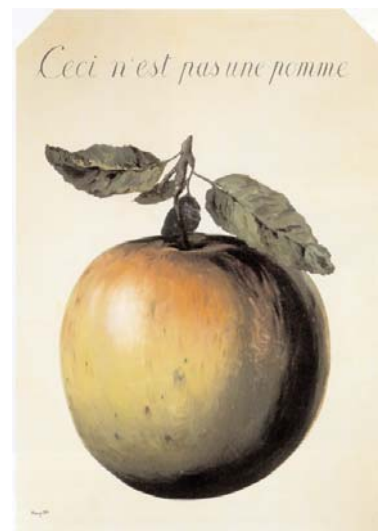
El 1929 va pintar Magritte *Ceci n'est pas une pipe* o, segons els seus biògrafs, *La traïció de les imatges* i també *L'ús idiomàtic*. Pertanyia a una

sèrie de quadres d'inspiració lingüística; i el mateix tema, complicat ara per la inclusió del quadre dintre d'un altre quadre, va aparèixer de nou en

1966 sota l'aclaridor títol de *Els dos misteris*. Poeta disfressat de pintor, Magritte juga amb la realitat, amb la seva objectivació i amb el nom donat. Res és el que sembla; la cosa en si no pot reduir-se a la seva imatge, tampoc al seu nom. Dita d'una altra manera: ni el nom ni la imatge són la cosa; després el nom no nomena ni la imatge representa. No hi ha més que aproximacions i interpretacions. Quan vam mirar una pipa, la pipa que vostè veu i la qual jo veig no són la mateixa pipa. I si jo dic la paraula X, la paraula que vostè escolta és inevitable que sigui Y. Una paraula sense ningú que l'escolti no existeix, és silenci. Però la paraula escoltada (o llegida) és la paraula + l'oïdor (el lector). Igual per a les imatges. Això que vostè té davant els

seus ulls no és el final d'uns apunts titulats per capritx *Etemenanki*; és tot just una frase entre unes altres que diu: "Això que vostè té davant els seus ulls no és..." Quan Magritte pinta una poma i, sota ella, la llegenda que la contradiu, només tracta d'advertir sobre el fet que cap experiència és comunicable.

7.5. [Eva Loots]

De vegades el títol supera a l'obra, l'eclipsa. Ocorre per exemple amb una mediocre i oblidada escultura d'Eva Loots: *El cel és un immens forat blau que reparteix silenci*.

7.6. [von Hagen]

Gunther von Hagen, l'*anatomista*, espella cadàvers, els obre en canal, mostra les seves vísceres, músculs i esquelets. Inventa un mètode per conservar-los i els exposa a les mirades dels vius. Això som –sembla dir-nos–, així és com funciona. Obro els cossos amb el meu bisturí i no trobo per cap part les ànimes; o ja se n'han anat o mai no hi

van ser. Però jo, manipulant la mort, puc prestar-los una nova ànima. Mirin-los, no els resulten ara els morts més vius que quan estaven vius?

7.7. [Goya]

Encara que per raons espacials ocupi la posició final, Goya va anticipar a Zhu Yu (l'artista menjador de fetus) en la pintura *Saturn devorant al seu fill*. En la seva època l'Art Caníbal i el Shock Art encara no havien estat definits. Tampoc podem descartar que Yu tingués sobre la capçalera del seu llit, com a talismà per a induir el somni, una reproducció de Saturn...

8. [epíleg]

Ludwig Wittgenstein, que va construir la seva torre filosòfica amb rajoles lògiques, explicava en una carta a l'editor von Ficker: "Vaig voler escriure, en efecte, que la meua obra es compon de dues parts: de la que aquí apareix i de tot allò que no he escrit. I precisament aquesta segona part és la important." No sé si hauran entès el que acabo de dir-los, el que no he dit. L'*Etemenanki* continua sent alçada i derrocada en un procés que sembla no tenir fi. La confusió de les llengües contamina qualsevol expressió. Internet s'està convertint en l'ombra col·lectiva de milers de milions d'ànimes que vaguen en un cel elèctric o territori de ningú. Ningú entén ningú. Tots parlen del que no es pot parlar. Tots callen del que s'ha de parlar. L'art, com la Torre, cau pel seu propi pes i es torna pedrera. Les ales de marbre no pertanyen als àngels sinó als dimonis, qui, a pesar d'això, volen entre les ombres i il·luminen amb torxes les incomptables portes de la Torre. La carta número XVI del Tarot espanyol de Fournier recorda un mosaic bizantí que reproduïx a Babel. Mal presagi. A Istanbul, la Torre de Gálata va incitar a molts a saltar des de la seva corona de merlets. Però només un, Ahmed Çelebi, va aconseguir volar sobre la Banya d'Or i aterrar sense contratemps a la riba asiàtica. És el que Mircea Eliade denominava "el vol màgic", el mateix que, segons l'Alcorà, va realitzar Mahoma fins a la Meca. Ignorem si els que volen parlen de si mateixos, però és possible que usin catifes voladores. Tot aquell que es preï de posseir un esperit lleuger haurà de volar almenys una vegada en la seva vida. I contemplar el món des de

les altures. I no dir: Jo sóc el Món, jo he traçat la línia entre el zero i l'infinit. Vanitat de vanitats.

[Palma: agost i setembre de 2004]

BIBLIOGRAFÍA

Benet, Juan. *La construcción de la torre de Babel*, Siruela, 2003.

Benjamin, Walter. *Ensayos escogidos*, Sur, 1967.
Biblia. *Génesis 11*.

Busch, Richard. *Viajes*, National Geographic nº 3.

Duras, Marguerite. *Esto es todo*, Ollero & Ramos, 1998.

Eliade, Mircea. *El vuelo mágico y otros ensayos*, Siruela, 1997.

Ernst, Max. *Una semana de bondad o los siete elementos capitales*, Gustavo Gili, 1980.

Golding, William. *El señor de las moscas*, Alianza.

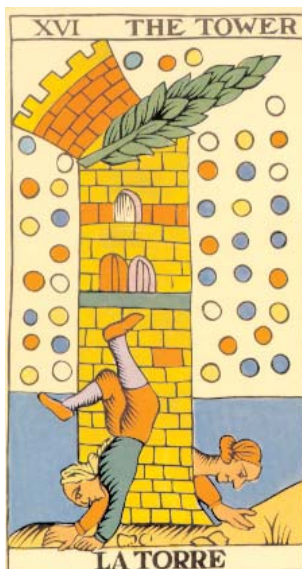
Gracián, Baltasar. *Oráculo manual y arte de prudencia*, Alianza, 1994.

Handke, Peter. *Fantasías de la repetición*, Las tres hermanas, 2000.

Hofmann, Kurt. *Conversaciones con Thomas Bernhard*, Anagrama, 1991

Salinger, J. D. *El guardián entre el centeno*, Alianza, 1998.

Wittgenstein, Ludwig. *Tractatus logico-philosophicus*, Alianza, 2003.

ENTRE EL MAR I LA TERRA, EL LITORAL UN ESPAI VITAL

Jaume Servera Nicolau

Entre la mar i la terra o entre la terra i la mar, tant dona ja que l'ordre no altera els factors, ineludiblement hi trobem el litoral. Tant és així, que la seva delimitació geogràfica, per definició, ens diu que el litoral terra endins arriba fins on arriben els influxos de la mar, exercint un ferri control sobre les estratègies de la supervivència terrestre; per contra, mar endins aquest arriba on la massa pètreea continental fa valer la seva presència per modificar la puresa rítmica de la pròpia dinàmica marina. Tot plegat, geogràficament defineix una franja d'amplada variable que deixa encotillada qualsevol esclafit de terra emergida del planeta.

El litoral és un espai de fusió, on sense més remei ha d'entrar en simbiosi la contraposició que representa el món subaeri –terrestre– i el món submergit –marí–. És aquesta simbiosi, una espècie d'estira i arronsa energètic, vital, que té com objecte final la permanent recerca d'un equilibri. Això és, el litoral, un espai molt dinàmic, on hi trobem multitud d'interrelacions entre l'insensible, dur, món abiòtic i el fràgil, delicat, món biòtic. Sense cap dubte, és l'espai on podem trobar les espècies animals i vegetals amb un major grau d'especialització en l'adaptació a les condicions d'un medi auster; igualment, és un indret on l'atac constant al rocam per part dels agents de meteorització i la remobilització persistent de sediments solts, donen lloc a una multitud de vertiginoses formes de penya-segats o les suaus i sensuals ondulacions de platges i dunes. Tot plegat, fa que el litoral sigui un àmbit fràgil sustentat per un delicat equilibri dinàmic.

Així doncs, i sense cap mena de dubte, el litoral és un espai ric. Ric en diversitat d'elements naturals que configuren el seu paisatge, però, avui també hi ha molta riquesa que es nodreix d'alguna mamella del litoral. Són els trets ambientals que hem esmentat amb anterioritat que fan que el litoral sigui un espai amb un atractiu que no passi o hagi passat desapercebut per a ningú, almenys en els darrers temps pels habitants de les Balears. Pirates, contrabandistes, pintors, poetes, escriptors, pescadors, urbanitzadors, promotors,

hotelers, investigadors, etc., tots i cada un d'aquests col·lectius amb els seus quefers han tret o treuen bona partida a les característiques ambientals que trobem al litoral. Malgrat tot, i a pesar de ser una font d'inspiració, d'economia, d'esbarjo, de gaudi o simplement un sistema natural insubstituïble, avui el litoral de les Balears és un espai en general molt degradat.

La degradació del litoral que té la seva més clara expressió en el retrocés progressiu de les costes, no és avui res nou. Recentment vaig tenir l'ocasió de llegir¹, que en un dels diàlegs del destacat esdeveniment que ha suposat el Fòrum a la ciutat de Barcelona, més concretament en ocasió de la setmana del mar, és va fer esment, com una situació preocupant, que un 10 % de la costa espanyola estava en erosió, remarcant que aquesta xifra era una mica més alta a les costes amb platges. A Balears de quina és la situació respecte de l'erosió de la seva costa, hem sap greu decebre el lector, però no se sap; ara bé, a jutjar pel temps que fa que es practica i pel nombre de regeneracions artificials que s'han realitzat a les

Els sistemes platja-duna constitueixen uns litorals fràgils d'esplèndida bellesa, on la simbiosi entre el món biòtic i abiòtic arriben al seu màxim exponent

nostres platges, crec que la situació no deu ser molt alentadora. És més, en aquesta qüestió també devem ser més europeus i devem atracar-nos més a les xifres que presenta l'estudi titulat Eurosion, estudi de la Comissió Europea entregat recentment a Brussel·les, i que estima pel conjunt del vell continent que el 20% del seu litoral es troba amb importants problemes d'erosió.

¹ Serra, J. (11/07/04): "Ecoltar el mar". *El Periódico de Catalunya* (Ed. Català), Barcelona. Pàgina 10

El debat està servit, dues grans qüestions a resoldre: una primera, quin és el motiu d'aquesta situació d'erosió de les costes i, la segona, com actuem per aturar o disminuir-ne els efectes, tenint present que a més de ser un problema medi ambiental també l'és social.

La primera qüestió planteja una problemàtica prou coneguda, aquesta s'inicia amb la progressiva ocupació indiscriminada del litoral, que en el cas de les Balears podem exemplificar a grans trets amb els processos d'urbanització, la sobrecàrrega antròpica dels sistemes platja-duna, la destrucció de praderies de *Posidonia oceanica*, les construccions portuàries que modifiquen la incidència energètica de la mar, etc. En definitiva, tot plegat és la causa primera que justifica el desequilibri sedimentari que afecta el nostre litoral i, d'alguna manera, ens manifesta que la naturalesa del problema és única i exclusivament de gènesi antròpica. Arribats a aquest punt, algú pot plantejar: i els processos naturals? com ara la més que reconeguda pujada del nivell de la mar. Sens dubte, aquesta és una variable que caldrà tenir molt en compte en un futur.

No obstant això, el sistema litoral, tal com hem esmentat amb anterioritat, és un sistema molt dinàmic amb una constant recerca de l'equilibri natural, fet que el dota dels més sofisticats mecanismes per poder adaptar-se de forma sincrònica a canvis ambientals, com els que es produeixen amb una pujada del nivell de la mar. Un exemple significatiu seria el que succeí durant el Quaternari, on les pujades i davallades de les aigües marines es produïren en diferents cicles. Avui els podem interpretar perquè han quedat enregistrats en cossos sedimentaris o en formes fossilitzades que són el testimoni de l'adaptació que va tenir aleshores el litoral. Així doncs, una pujada del nivell de la mar no afectarà tant el litoral com a sistema que té capacitat d'adaptació, com els bens i els interessos de l'home que són territorialment estàtics.

Respecte de la segona qüestió plantejada, com actuem per aturar o disminuir-ne els efectes, la recomanació final del diàleg del Fòrum abans citat apuntava que: *"tota intervenció s'ha de realitzar amb el màxim coneixement del sistema, dels processos dominants, així com de la diversitat de situacions i solucions per tal actuar de la manera més sostenible. Els estudis d'impacte ambiental actuals han mostrat que són insuficients i fets sense una base prou coneixedora del medi"*.

Malgrat tot i subscriure en la totalitat la recomanació del diàleg, crec que cal reflexionar sobre el concepte que manifesta **actuar de la manera més sostenible** i per fer-ho centrar l'atenció en el cas de les nostres platges. Abans hem dit que el problema de l'erosió de la costa té un doble vessant medi ambiental i social, el primer "no presenta una difícil solució" ja que la naturalesa del propi sistema platja-duna té la capacitat de resoldre aquesta situació, sempre i quan la mar pugui actuar lliurement, reposicionar la seva zonació i fer el sistema sostenible en el temps. En aquest cas, **més sostenible** vol dir que l'home pot actuar simplement eliminant les traves que ha posat i realitzant assistències tècniques a la recuperació del litoral sempre d'acord amb les possibilitats dinàmiques del propi sistema.

El vessant social del problema té una solució més complicada, ja que l'home és un agent aliè al sistema i per tant la seva relació amb ell, defuig de les regles que marquen la dinàmica natural del litoral. Tant és així, que l'home es relaciona amb el litoral amb escriptures de propietat que el legitimen front a la societat, però no front al litoral. Que volem dir amb això, que el concepte de propietat privada, i no vull qüestionar la seva legitimitat, és

L'ocupació indiscriminada i poc respectuosa del litoral per l'home, té com a conseqüència situacions catastròfiques pels interessos antròpics. A la fotografia Can Picafort després de la nit del 10 a l'11 de novembre de 2001

únicament un document social i jurídic que en molts de casos el seu valor entra en conflicte directe amb les necessitats de sostenibilitat del medi natural.

Posant un dels molts exemples que poden il·lustrar aquest conflicte en els cas del litoral, podem fer esment a les regeneracions artificials de les platges. Aquests tipus d'intervenció a la costa ha estat demandat com a conseqüència de la pèrdua del principal valor actiu de la economia turística de la nostra Comunitat, la platja. Ben cert és que les raons que justifiquen aquesta pèrdua de platja són l'herència deixada d'un procedir

humà equivocat des d'un principi i molt possiblement emparat en la desconeixença de la dinàmica natural dels espais que s'ocupaven, combinant-se amb una ambició social desmesurada. Malgrat tot, després de més de vint anys de regeneració artificial i essent ja conscients que molts dels impactes medi ambientals que aquesta activitat ha generat són irreversibles, seguim regenerant cada vegada que la mar reivindica les seves escriptures de dret i el que és pitjor, ho fem amb el mateixos criteris que fa vint anys i seguim sense entendre el que la mar ens diu.

Dit això, i ja per acabar, vull convidar a reflexionar sobre el que es deu voler dir quan es recomana **actuar de la manera més sostenible**: deu

ser la intenció d'invertir la tendència equivocada de la relació de l'home amb el litoral, i per tant garantir la sostenibilitat d'aquesta relació en un futur? o deu ser persistir amb l'actitud egocèntrica de l'home en aquesta relació, i poder garantir la sostenibilitat del creixement econòmic desmesurat per un període de temps curt? Qui ho sap, avui dia el vocable sostenibilitat és molt sospitos. Jo crec que si és l'home qui propugna actuar de manera sostenible, caldrà deixar-se d'hipocresies i retornar a la mar quant abans les seves escriptures de dret, ja que del contrari la mar no hi entén de processos a l'Audiència, i ella simplement actua com ho va fer per exemple la tardor de 2001.

Notícies i esdeveniments

- **Reunió estatal de seccions d'arqueologia.** El cap de setmana del 18 al 20 de juny de 2004, la seu del nostre Col·legi acollí l'XI reunió estatal de seccions, comissions i associacions d'arqueologia. Després d'una recepció oficial al Palau Reial per part del conseller del territori, l'Hble. Sr. Bartomeu Vicens, s'iniciaren les sessions de treball per tal d'estandaritzar els procediments a les intervencions arqueològiques i crear nous instruments de gestió i control. També es dugueren a terme visites a distintes institucions dedicades al patrimoni, així com un recorregut pel casc antic on és palesa la manca de protecció d'una part important del nostre patrimoni.
- **Amics del museu de la ciència.** S'ha creat una associació que es diu Amics del museu de la ciència amb la intenció d'impulsar la creació d'un museu de la ciència i la tecnologia de les Illes Balears. El 19 d'octubre de 2004 es va presentar un esborrany d'estatuts a la sala d'actes de Son Fuster de la Caixa de Balears "SA NOSTRA". L'assemblea constitutiva es preveu fer-la dins la Setmana de la Ciència i la Tecnologia del mes de novembre. El CDL dóna suport a la constitució d'aquesta associació i hi estem representats per na Mª Immaculada Bestard.
- **Col·laboració amb el Col·legi de Químics de les Illes Balears.** Un cop acabat el procés d'elaboració i publicació dels nous estatuts del CDL, volem iniciar un procés de col·laboració amb el Col·legi de Químics de les Illes Balears: defensa d'interessos professionals, activitats conjuntes, serveis compartits, etc.
- **Homenatge als col·legiats emèrits.** Estem treballant per oferir un homenatge als col·legiats emèrits del CDL cap al mes de maig de 2005. L'acta tendria lloc a la sala d'actes de la Banca March.
- **Representants del CDL.** El CDL té un vocal a la comissió tècnica de museus del Consell Insular de Menorca, i un representant a la ponència tècnica del Patrimoni Històric del Consell de Mallorca. També continuam com a membre del Consell Escolar de les Illes Balears. A la reunió del mes de setembre es va aprovar per unanimitat l'informe sobre l'ordre d'avaluació.
- **Tast de vins, formatges i sobrassada.** El CDL té previst organitzar un curs de tast de vins cap al mes de desembre de 2004, i un altre de tast de formatges i sobrassada cap al primer trimestre de 2005. Estau pendants de les inscripcions a la pàgina web del CDL, secció notícies i cursos de formació.

EXCAVACIONS ARQUEOLÒGIQUES AL JACIMENT DEL PLA DE SES FIGUERES (CABRERA, BALEARS). RECERQUES SOBRE LA COMUNITAT MONÀSTICA CABRERENCA D'ÈPOCA BIZANTINA.

Maria Magdalena Riera Frau
Mateu Riera Rullan¹

Les campanyes d'excavacions arqueològiques que tot seguit descriurem s'emmarquen dintre d'un projecte general que pretén millorar el coneixement de la comunitat monàstica que va habitar Cabrera en temps de la dominació bizantina. Dit projecte, anomenat *Recuperació, consolidació i musealització del monestir bizantí de l'illa de Cabrera*, està dirigit pels qui subscriuen i, fins ara, ha estat finançat per l'Ajuntament de Palma.¹ Aquest projecte va començar a germinar l'any 1999 però, fins que no es va arribar al 2003, els treballs d'excavació arqueològica havien sigut molt modestos. La base d'arrencada de l'esmentat projecte va ser el treball de recerca *El monestir de Cabrera a l'Antiguitat Tardana*,² on es proposava la tesi que la comunitat monàstica de Cabrera hauria ocupat diversos llocs de l'arxipèlag. Partint del que ens diuen les fonts escrites antigues, l'anàlisi d'alguns paral·lels de monestirs en diversos illots de la Mediterrània occidental i de l'Atlàntic i de les troballes arqueològiques realitzades a Cabrera i Conillera, es va apuntar la possible presència d'un cenobi al jaciment del Pla de ses Figueres, un eremitori al Clot des Guix (Cabrera) i, un altre cenobi o eremitori a Els Corralles (Conillera).

Els treballs d'excavació que explicarem sempre s'han centrat en el jaciment del Pla de ses Figueres (anys 1999 a 2004). La primera notícia que tenim d'algun tipus d'activitat vinculada amb la investigació arqueològica de Cabrera ens porta a la dècada de 1950, moment en què el senyor Joan Camps va realitzar les primeres prospec-

cions terrestres a distintes illes de l'arxipèlag cabrerenc. Els resultats d'aquestes investigacions es varen publicar l'any 1962³ i, tot i no tenir en compte el nostre jaciment, sí que varen servir com a primera evidència arqueològica de l'ocupació de l'arxipèlag durant l'Antiguitat Tardana. Uns quants anys més tard, durant l'estiu de 1979, i aquest cop ja en el jaciment que ens ocupa, el Dr. Víctor Guerrero va poder recollir *restes ceràmiques, fonamentalment fragments de sigil·lades Clara-D i de llànties paleocristianes, entre les ruïnes properes a la rada de l'actual port*.⁴ El 1992, la Sra. María José Hernández i els Doctors Margarita Orfila i Miquel Àngel Cau, varen publicar un estudi força més complet de la zona del fons del port.⁵ En ell donaven a conèixer tres *nuclis* on es varen poder recollir en superfície abundants fragments ceràmics datables entre els segles VI i VII dC.⁶ Finalment, a mitjans dels anys 90, al llarg de les tasques de catalogació de zones arqueològiques per a la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma, es va poder protegir en la seva amplitud tot el jaciment (fou aleshores quan se li va donar el nom de Pla de ses Figueres) el qual abraçava els tres nuclis exposats pels autors Hernández, Cau i Orfila.

Al jaciment del Pla de ses Figueres s'hi troba una àrea d'unes 10 ha on hi apareix en superfície una gran concentració de ceràmiques d'entre els segles V a VII dC.⁷ Dintre d'ell s'hi han pogut identificar diverses zones⁸, però per ara només s'ha intervingut a dues, en la *factoria de salaons* i en la Necròpolis.

¹ Des d'aquí volem expressar el nostre reconeixement i gratitud a l'Ajuntament de Palma, sense el qual mai no s'hagués pogut encetar aquest projecte. També volem mostrar el nostre agraïment a la direcció del Parc Nacional de Cabrera i a tots els seus treballadors, tant per la cessió de les seves instal·lacions com per l'exquisit tracte que ens han regalat.

² Treball realitzat per Mateu Riera Rullan, dirigit per Miquel Barceló Perelló i defensat el 2002 en la Universitat Autònoma de Barcelona.

³ CAMPS, J., "Cerámicas de tipología indígena halladas en Conejera y Cabrera", *Butlletí de la Societat Arqueològica Lul·liana* 31, 1962, p. 657-662; IDEM, "Primeros hallazgos arqueológicos en las islas de Cabrera y Conejera", *VII Congreso Nacional de Arqueología*, Barcelona 1960, Zaragoza 1962, p. 188-190.

⁴ GUERRERO, V.M., *Indigenisme i colonització púnica a Mallorca*, Ses Salines 1985, p. 148.

⁵ HERNÁNDEZ, M^a.J.; CAU, M.A.; ORFILA, M., "Nuevos datos sobre el poblamiento antiguo de la isla de Cabrera (Baleares). Una posible factoría de salazones", *Saguntum* 24, 1992, p. 213-222.

⁶ *Ibidem* p. 220.

⁷ RIERA RULLAN, M., "La ceràmica del Pla de ses Figueres. Noves dades del monestir de l'illa de Cabrera (Illes Balears)", *VI Reunió d'Arqueologia Cristiana Hispànica. Les ciutats tardoantigues d'Hispania: Cristianització i topografia*, València, 8-10 de maig de 2003. En premsa.

Referent a la *factoria de salaons*⁹ la urgència de l'excavació era prou clara donat que aquesta part del jaciment està ben a ran de mar i per tant, cada cop que hi ha un temporal les restes es veuen greument afectades. Una altra raó per a la peremptorietat de dita intervenció és el fet que justament dites restes es troben en una de les poques zones de lliure accés pels visitants del Parc Nacional de Cabrera, amb la qual cosa, aquesta freqüentació danya greument el monument. Amb el que es porta excavat fins a maig de 2004 s'han identificat en aquest lloc tres grans fases, una d'època antiga, una d'entre els anys 1809 a 1814 i una altra del segle XIX o XX.

D'aquesta darrera fase són una sèrie de pedreres d'on s'extreien carreus de marès de diverses mides. Tot i que encara no tenim suficient informació per a precisar més la datació de les canteres, estratigràficament es veu com aquestes tallen l'enderroc de les estances incendiades pels francesos l'any 1814, la qual cosa ens mostra clarament que han de ser posteriors a dita destrucció. La fase centrada entre els anys 1809 i 1814 té a veure amb l'episodi més dramàtic de la història de Cabrera, el confinament de nou mil presoners francesos de la batalla de Bailén. Aquesta salvatge concentració de tanta gent en una illa tan petita, en condicions infrahumanes, amb carències d'aigua i falta d'aliments, va significar la mort d'un elevat nombre dels confinats. En la part excavada de la *factoria de salaons* hem descobert clares evidències del que degueren patir dits soldats napoleònics, tot i a pesar de les clares mostres d'organització a què arribaren. Fins al moment hem excavat quatre àmbits utilitzats pels presoners, un de nova planta (Àmbit I), és a dir, fet per

"Factoria de salaons" - Àmbit I

ells mateixos, i tres reaprofitant estructures preexistents, concretament tres cubetes de la factoria d'època antiga (Cubetes A, B i C). Malauradament tant les pedreres com aquesta ocupació del començament del segle XIX van destruir gran part de les restes i de l'estratigrafia antigues del lloc.

"Factoria de salaons" - Cubetes A, B i C

Aquest arrasament dels nivells antics contrasta amb l'excel·lent conservació de les restes mobles i immobles utilitzades pels francesos. Dit bon estat de conservació és deu sobretot a dues coses, una al poc temps que ha esdevingut entre l'episodi dels captius i les excavacions arqueològiques, i dues, i aquesta pensem que és la més important i decisiva, al fet que els presoners un cop rebuda la notícia del seu alliberament, varen procedir a incendiar tot el que pogueren, principalment els seus campaments.

Pel que fa a l'edificació de nova planta (Àmbit I) podem dir que es tracta d'una habitació de planta rectangular, que en el seu interior amida 3,80 m de llarg per 3 m d'ample, la qual presenta una porta central en el costat curt de septentrió i una llar de foc, també centrada, al costat curt meridional. Aquesta construcció es va realitzar excavant al terreny, arribant fins a la roca que un cop anivellada va servir com a paviment. A ambdós costats de la llar es varen deixar dos bancs retallats en la roca. Les parets eren fetes amb un sòcol de pedres lligades amb fang i a sobre seu tàpia. La coberta era feta amb matèria vegetal amb una capa de fang. Dintre seu s'hi va trobar una gran gerra d'aigua, una escudella, dues olles, el que semblen dos "tassons" i tres tapadores de marès fetes per ells mateixos.

Les cubetes d'època antiga, foren fortament modificades. S'hi obrien portes entre elles i alguna prestatgeria, es reguixiren les seves parets,

8 RIERA RULLAN, M., "L'ocupació de Cabrera: segles V-VII", *Història i arqueologia de Cabrera*, Palma de Mallorca 2001, p. 65-72; RIERA FRAU, M.M.; RIERA RULLAN, M.: "Campanya d'excavacions arqueològiques de 2003 a la "Factoria de salaons" del Pla de ses Figueres (Cabrera, Balears). Les Troballes d'època antiga", *Mayurqa* (En Premsa).

9 Com es pot apreciar sempre posem "factoria de salaons" entre cometes, ja que no es pot afirmar amb rotunditat dita atribució perquè no s'han pogut realitzar anàlisis que confirmin aquest tipus d'activitat. De tota manera, la presència de les cubetes tan a ran de mar juntament amb les seves característiques formals, semblen indicar que el més lògic és que s'haguessin construït per a tal funció. Es pot llegir una bona reflexió sobre el tema a HERNÁNDEZ, M^a.J.; CAU, M.A.; ORFILA, M., "Nuevos datos sobre el poblamiento", p. 216-218.

fetes altre cop amb un sòcol de pedres lligades amb fang i l'alçat de tàpia, i també s'hi posà coberta tal i com la de l'Àmbit I. Gràcies a les nombroses troballes de dintre de dues de les cubetes, hem pogut interpretar quina era la seva funció. Una d'elles (Cubeta A) sembla que fou utilitzada com a taller metal·lúrgic, ja que s'hi trobaren dos banquets a sobre dels quals s'hi feia foc i on es recuperà entre les cendres un pa de ferros i bronzes a mig fondre. Dintre d'aquesta cubeta també es va trobar una paella metàl·lica segurament feta a Cabrera i 4 olles i 2 greixoneres totes elles reparades amb grapes de ferro o bronze. D'entre els materials sencers també es recuperaren 2 tapadores de marès. L'altra cubeta (Cubeta C) sembla que fou utilitzada com a magatzem ja que en ella s'hi va realitzar una gran prestatgeria feta amb pedres i fang, la qual ocupava la meitat de l'estança. En el seu interior s'hi va trobar una olla absolutament intacta. Sobre dita prestatgeria, en l'angle nord-oest, s'hi va trobar una gran concentració de carbons que fan pensar que allà hi devia haver hagut algun tipus de moble de fusta. Entre els carbons s'hi va trobar una important quantitat de faves carbonitzades, un raspall fet d'os, 1 sivella de bronze i un total de 9 botons d'uniformes militars. Sembla doncs que en aquest lloc s'hi guardaven els autèntics tresors dels presoners francesos de Cabrera, ja que tal i com es desprèn de les memòries dels supervivents, faves i botons servien com a moneda de canvi. Dintre d'aquesta cubeta, al terra, també es varen poder recuperar dues greixoneres, cap d'elles grapada, 1 possible ganivet i el que sembla una caixeta de ferro i un botó d'os o de fusta. La cubeta del mig sembla que era principalment un lloc de pas o rebedor. Això ens ho fa pensar el poc material trobat (2 olles) i el fet que en ella s'hi troben fins a 4 portes.

De la fase antiga hem pogut documentar les tres cubetes i un tros de mur (UE 49). Les tres cubetes, perfectament alineades entre elles, es troben situades entre tres i quatre metres de la

"Factoria de salaons" - Mur 49 i enderroc de tegules

lloc és fonamentalment marès. Immediatament al nord de les cubetes B i C es pot observar com hi ha un retall a la roca (UE 122) que ha de ser per força anterior a la construcció de les cubetes. És per això que part de les parets septentrionals d'aquestes dues cubetes hagueren de ser construïdes de ben nou, perquè allà la roca ja havia desaparegut. Aquestes parets septentrionals dels dipòsits B i C foren aixecades amb un mur (UE 102) fet d'obra formada per pedres lligades amb abundant morter. Pel que es pot apreciar a la paret que divideix les cubetes B i C, sembla que tots tres dipòsits haurien sigut realçats amb murs fets de la mateixa manera que el 102. Les tres cubetes presenten un revestiment intern d'*opus signinum* de molt bona qualitat. Algunes vegades, en el punt de contacte entre el trespòl i les parets encara es conserva la mitjacanya o cordó hidràulic. Aquest és un tant angulós i molt irregular. Un dels objectius de la nostra intervenció era comprovar si aquests dipòsits coincidien cronològicament amb la comunitat monàstica cabrerenca. Desafortunadament, les obres realitzades pels presoners francesos ens deixaren sense cap tipus d'estratigrafia antiga que s'hi relacioni. Si a això li afegim el fet que aquests dipòsits es varen excavar directament en la roca, hem de concloure que no els hem pogut donar una datació absoluta prou acurada. A partir dels fragments ceràmics observats a dintre de l'*opus signinum*, concretament un tros de ceràmica de cuina africana, únicament podem proposar, per a la data de la construcció de les cubetes, un *terminus post quem* de mitjan segle I dC.

Referent al mur antic abans esmentat (UE 49), hem de començar explicant que es trobava tallat per dos costats, en un (Est) per la pedrera, i en l'altre (oest) per la rasa de fundació de l'Àmbit I. Dit mur presenta una orientació SE/NW idèntica a la de les cubetes. Conserva una llargada de 0,65 m i una alçària de 0,60 m. Està fet, a l'igual que el mur 102 de les cubetes, de pedres lligades amb abundant morter de calç. Només presenta cara vista a septentrió, trobant-se encaixat dintre d'una rasa que talla el terreny, la qual cosa ens mostra que en la part de baix també feia la funció de mur de contenció. De tota manera, la presència d'un enderroc de *tegulae* i *imbrices*, immediatament al nord del mur, fa pensar que aquest formava part d'una estança coberta (Àmbit A), de la qual desconexim encara les seves dimensions. La presència entre les teules d'una important quantitat d'argila força depurada de color groguenc amb abundants pedres de petites dimensions permeten proposar la possibilitat que els murs d'aquest àmbit haguessin tingut un sòcol de pedres lligades amb morter de calç i un alçat de tàpia o tovet. Un cop enretirat l'enderroc es va

poder observar que el paviment de l'Àmbit A s'havia realitzat retallant i igualant el terreny natural. A sobre seu, sobretot en alguns dels petits forats que hi havia en la roca, es va poder identificar una petita capeta d'una argila també de color groguenc, que tal vegada havia servit per anivellar el paviment de l'interior de l'estança, tot i que tampoc es pot descartar que fos una deposició no intencionada. L'escàs material trobat fa que ens trobem altre cop amb grans dificultats per a poder proposar una datació de la fundació d'aquesta estança. Únicament, els 12 fragments informes de ceràmica de cuina africana trobats a dintre de l'enderroc ens donen un *terminus post quem* de mitjan segle I dC pel moment de l'ensorrament de l'àmbit. El fet que el mur 49 de l'Àmbit A i el mur 102 de les cubetes B i C estiguin fets de la mateixa manera, juntament amb la proximitat i la idèntica orientació dels elements constructius, ens permeten especular amb la sincronia de l'esmentat àmbit i de les cubetes. La localització i característiques de l'Àmbit A fan pensar en una espècie de magatzem o lloc de treball. Malauradament sota l'enderroc no es va recuperar cap mena de material que ens permetés fer-ne cap més interpretació.

Anant a la descripció del descobert a la zona de la Necròpolis, podem parlar novament de tres fases, dues d'època antiga i una de c. 1890 dC. Aquesta fase d'època moderna té a veure amb l'intent d'explotació vinícola que va engegar la família Feliu de Cabrera. Concretament es tracta de la documentació d'una sèrie de rases de vinya que corren en direcció S/E-N/W per tota l'àrea excavada. Disten entre si entre 1,30 m i 1,50 m, amiden uns 50 cm d'amplària i arriben als 0,40 m de fondària.

Necròpolis: Enterrament 3 i 4

D'època antiga tenim documentada la fase de funcionament de la necròpolis, de la qual fins al moment tenim cinc tombes identificades dues de les quals ja han sigut completament excavades. Aquestes dues són del tipus banyera, amb coberta de lloses i amb un sol cadàver al seu interior.

Els dos individus exhumats són dos barons adults. Gràcies al material associat a l'estratigrafia que envolta les tombes s'ha pogut determinar que necessàriament són posteriors al segle V dC. Malauradament encara no coneixem fins a quan va poder estar en ús aquesta necròpolis, tot i que no sembla possible que anés més enllà del segle VIII dC. Una de les tombes no excavades no és com aquestes dues ja que és del tipus cista. Dita tomba dista 50 m de les altres dues, la qual cosa que ens fa pensar en una necròpolis de dimensions considerables, tot i que estem pendents de noves excavacions per a confirmar-ho.

L'altra fase antiga té a veure amb una cubeta i un mur (UE 132) que semblen estar relacionats amb una funció de tipus productiu, tant per les característiques de la cubeta, com per la presència d'una gran concentració de caragols marins a dintre d'una canaleta produïda per una circulació de líquid. L'excavació d'aquesta fase tot just s'acaba d'engegar i per tant tot el dit fins ara s'ha de prendre amb precaució. Esperem que noves descobertes i les distintes anàlisis que volem realitzar serveixin per a determinar millor que es produïa a Cabrera en època antiga.

Necròpolis: Mur 132 i Cubeta

Gràcies als materials trobats podem dir que ambdues fases es poden datar entre els segles V a VIII dC, és a dir, del temps en què a Cabrera hi havia el monestir referit en l'Epístola XIII, 47 del Papa Gregori Magne. Tanmateix, però, encara ens calen més treballs d'excavació per tal de determinar qui foren els autors de dites construccions i si dits enterraments corresponen o no als monjos de Cabrera.

PARLAR I ENTENDRE: Quines dificultats!?

Miquela M. Sastre Vidal
Logopeda

Parlar i entendre, expressar-se i comprendre, són dos processos contínuament presents als centres educatius. En realitat, la comunicació és un element bàsic a tota activitat humana. S'ha arribat a afirmar que la relació educativa és bàsicament, una relació comunicativa (Zabala, 1995).

Aquesta comunicació es duu a terme utilitzant una eina molt valuosa, eficaç i eficient, com és el llenguatge.

Es pot afirmar que els alumnes de secundària en general tenen adquirit completament el codi lingüístic que els permet mantenir correctament relacions comunicatives amb l'entorn (sempre i quan deixem de banda el tema del català pels novinguts, alumnes d'incorporació recent o tardana que no dominen la nostra llengua).

Ara bé, no tots els alumnes es troben en aquesta situació: hi ha persones que han tingut o que continuen amb alguna dificultat en el procés d'adquisició i desenvolupament del llenguatge, o que tenen un problema adquirit posteriorment. Aquestes persones estan realment en desavantatge perquè es troben amb problemes seriosos en el seu procés educatiu.

Un trastorn de llenguatge pot suposar, en primer lloc, una dificultat de relació social: els entrebancs a l'hora de comprendre un missatge o d'expressar allò que es pretén comunicar poden condicionar el tipus de relació que estableix l'alumne amb companys i amb adults. A partir d'aquí, són fàcilment deduïbles les implicacions negatives sobre el desenvolupament de la personalitat del subjecte que el pateix.

En segon lloc, un condicionant important a l'hora d'accedir al coneixement. El llenguatge és l'eina principal d'accés a la cultura. Escoltant, parlant, llegint i escrivint podem participar i aprendre de l'entorn. Una dificultat en el domini del llenguatge pot condicionar tot el procés d'aprenentatge, i conduir a una situació de fracàs escolar que no tendria perquè donar-se en situacions de capacitat cognitiva adequada.

En tercer lloc, el llenguatge té també una funció intrapersonal, d'estructuració del propi pensament. Sense entrar en la discussió sobre les relacions pensament-llenguatge, és digne de tenir en compte aquest fet a l'hora de tractar amb alumnes

amb alguns dels trastorns del llenguatge. Encara que sigui per tenir el compte quina via d'entrada d'informació prioritzarem, si la visual o l'auditiva, per exemple.

Les dificultats de comunicació i llenguatge poden aparèixer bé a les primeres etapes de desenvolupament, o bé en qualsevol moment de la vida dels subjectes. En qualsevol cas, l'evolució d'aquestes dificultats depèn del tipus de trastorn, de la gravetat, de la intervenció que hagi rebut, i de les pròpies característiques de la persona. Aquesta evolució, però, és un procés que no acaba a la infantesa, sinó que és possible que continuï al llarg de tota l'escolaritat o que es perpetui a la vida adulta.

Quins tipus de problemes de comunicació i llenguatge podem trobar a l'etapa d'educació secundària, i quines implicacions poden tenir sobre el procés educatiu?

Primerament, els trastorns de producció del llenguatge. Poden ser errors d'articulació, ocasionats per problemes orgànics o per dificultats pràxiques. En aquest cas, poden condicionar a l'hora de parlar en públic i de relacionar-se amb els companys. Si els errors d'articulació s'acompanyen de problemes de discriminació, de tipus perceptiu, possiblement vagin associats a problemes en la lectura i l'escriptura, i també en l'aprenentatge d'idiomes. Si no intervenim sobre aquests processos perceptius (discriminació) probablement la intervenció sobre els efectes (faltes d'ortografia, per exemple) no sigui eficaç.

També consideram dins aquest grup els trastorns de la veu (disfonies), i els trastorns de la fluï-

desa de la parla (tartamudesa o disfèmia). Aquests darrers poden tenir un efecte devastador en la construcció de la personalitat de qui ho pateix, per les fortes implicacions emocionals que suposa i com condiciona les relacions socials, especialment a etapes adolescents en què les amistats i la percepció que els altres tenen d'un mateix és tan important.

En un altre grup, encabiríem els anomenats trastorns "purs" del llenguatge, especialment el trastorn específic del llenguatge (TEL) i les afàsies. En el primer cas, i generalitzant es pot dir que és un problema de comprensió i d'expressió que no és secundari a cap altre trastorn físic, psíquic ni sensorial. Són alumnes amb dificultats per expressar-se i per comprendre textos i discursos orals i escrits.

Encara que aquest trastorn s'hagi detectat a educació infantil o a primària, és una dificultat molt greu i que evoluciona de forma especialment lenta, de manera que quan arriben a l'institut potser continuen amb un codi restringit, en el sentit de poca habilitat lingüística, dificultats en l'adquisició i comprensió de lèxic, en la comprensió d'estructures sintàctiques complexes, en la utilització complexa de pronoms, del llenguatge figurat, o la capacitat d'estructurar un discurs coherent.

En el cas de les afàsies o dificultats de llenguatge ocasionades per traumatismes cranioencefàlics, o altres problemes neurològics, són problemes incorporats una vegada adquirit el codi lingüístic inicial. Les característiques poden ser tan variades com tipus de problemes de llenguatge, per tant ens remetem a apartats anteriors.

A continuació, és important parlar de les persones amb dificultats de recepció del llenguatge o sordesa. La situació a secundària pot variar de forma molt significativa depenent de com el subjecte té adquirit un codi lingüístic, ja sigui oral o gestual. D'aquesta incorporació dependrà la possibilitat de comprendre missatges orals i escrits, i per tant d'accedir al currículum.

Encara que la situació als darrers temps ha variat significativament, les dades generals sobre els resultats acadèmics dels alumnes sords no són gens bones: la majoria dels alumnes sords fracassen en els seus estudis i molts pocs accedeixen a estudis superiors, en una proporció significativament major que la que cabria esperar segons la capacitat intel·lectual. Aquestes dades fan pensar seriosament en la necessitat de canviar l'enfocament de la intervenció, en relació sobretot a l'accés al currículum.

A més de possibles dificultats de comprensió i d'expressió, dependents de cada cas, poden aparèixer dificultats de tipus social: relacions amb els companys poc normalitzants, no acceptació de la discapacitat i per tant rebuig a la utilització de les pròtesis auditives, etc.

Per acabar el ventall de dificultats, ens hem de referir a dos grups més: les persones amb discapacitat psíquica, i els alumnes amb trastorns generals del desenvolupament (TGD). Les persones amb discapacitat psíquica solen tenir problemes de comprensió i d'expressió, encara que amb moltes diferències entre ells, de manera que ens podem trobar com una habilitat conversacional alta pot enganyar sobre les seves capacitats de comprensió reals. El cas és que necessitaran una adaptació del llenguatge per poder comprendre i millorar en l'aprenentatge.

En canvi, les persones amb TGD tenen dificultats bàsicament en les habilitats comunicatives. En els casos més lleus, són joves amb problemes de comunicació en el sentit de relació, amb interessos restringits, amb dificultats de relació social. Els costa especialment interpretar situacions socials, comportaments dels altres. No tenen perquè presentar problemes d'aprenentatge, ja que el seu nivell cognitiu no està afectat.

En totes les situacions que s'han descrit és necessària la intervenció conjunta i coordinada dels professors i altres professionals per poder oferir la resposta més adequada que permeti que aquests alumnes aprenguin.

Hauria d'intervenir el departament d'orientació, per tal de guiar, coordinar i organitzar els recursos i procediments necessaris. S'ha de comptar amb personal de suport que col·labori amb el professorat en les adequacions del currículum (programació, adaptació de textos, material). S'ha de comptar amb la intervenció del logopeda com a especialista en dificultats de comunicació i llenguatge, i involucrar la família i altres entorns socials en la tasca. D'aquesta manera possiblement contribuïrem a la millora del procés d'aprenentatge de l'alumne, facilitant-li l'accés a la cultura i el propi desenvolupament personal.

BOIB ANY 2004

DISPOSICIONS LEGALS D'INTERÈS PER A SECUNDÀRIA I ALTRES COL·LEGIATS

Ordre de 8 de gener de 2004, per la qual es dicten normes sobre establiment, modificació i pròrroga dels concerts educatius per al curs acadèmic 2004-2005 (20-01-2004)

Resolució de 8 de gener de 2004, per la qual es determinen les ràtios d'alumnes/professor per unitat escolar per als centres privats concertats de les Illes Balears (20-01-2004)

Resolució que regula la constitució de les comissions d'avaluació dels assessors i les assessores dels centres de professorat i els seus principis d'actuació (17-02-2004)

Ordre de 20 de febrer de 2004, per la qual es resol, amb caràcter definitiu, el concurs de trasllats dels funcionaris dels cossos d'inspectors al servei de l'administració educatius i d'inspectors d'educació (09-03-2004)

Decret 23/2004, de 19 de març, d'establiment dels mòduls econòmics dels concerts educatius per a l'any 2004 (23-03-2004) **Errades BOIB 01-06-2004**

Resolució de dia 11 de març de 2004, per la qual es convoquen ajudes econòmiques a entitats sense finalitat de lucre per realitzar activitats de formació permanent adreçades al professorat de nivells educatius no universitaris (23-03-2004)

Resolució de data 23 de març de 2004 per la qual es fa pública l'Acta del 18 de març de 2004, que fa referència als increments dels complements salarials en l'àmbit de la CAIB, i al Calendari d'abonament de la paga de 25 anys d'Antiguitat a l'empresa, dins l'àmbit funcional del Conveni Col·lectiu Nacional d'empreses d'Ensenyament Privat sostingudes totalment o parcialment amb fons públics (03-04-2004)

Decret 35/2004, de 16 d'abril, pel qual s'estableix el règim d'admissió d'alumnes als centres docents sostinguts amb fons públics (17-04-2004)

Ordre de 19 d'abril de 2004 per la qual es regula el procés d'admissió i matriculació dels alumnes en centres sostinguts amb fons públics als

nivells d'educació infantil, primària, secundària obligatòria i batxillerat (20-04-2004)

Ordre de 19 d'abril de 2004 per la qual s'aproven les bases per a la selecció, nomenament i cessament dels òrgans de govern dels centres docents públics (29-04-2004) **Errors BOIB 29-05-2004, 24-08-2004.**

Resolució de 26 d'abril de 2004 per la qual es convoca el procés de selecció de directors de centres públics (08-05-2004)

Correcció d'errors advertits en l'Ordre de 19 d'abril de 2004, per la qual s'aproven les bases per a la selecció, nomenament i cessament dels òrgans de govern dels centres docents públics (29-05-2004)

Acord de 21 de maig de 2004, de correcció d'errades del Decret 23/2004, de 19 de març, d'establiment dels mòduls econòmics dels concerts educatius per a l'any 2004 (01-06-2004)

Ordre de dia 31 de maig de 2004, per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 2004/2005 per als centres docents no universitaris (12-06-2004)

Resolució de 4 de juny de 2004, de regulació de les llistes d'interinitats, en centres públics d'ensenyaments no universitaris de les Illes Balears (12-06-2004)

Resolució de 7 de juny de 2004 per la qual es dicten instruccions per a la sol·licitud de destinació en comissió de serveis per al curs 2004-2005 (12-06-2004)

Ordre de dia 7 de juny de 2004, per la qual s'autoritza la implantació d'ensenyances en centres públics d'educació secundària i d'educació de persones adultes (19-06-2004)

Ordre de dia 10 de juny de 2004, per la qual es regula la impartició de la matèria optativa ampliació de matemàtiques del batxillerat mitjançant l'ús d'instruments telemàtics als instituts d'educació secundària de les Illes Balears (22-06-2004)

Ordre de dia 10 de juny de 2004, per la qual es regula la impartició de la matèria optativa Història i cultura de les Illes Balears del batxillerat mitjançant l'ús d'instruments telemàtics als instituts d'educació secundària de les Illes Balears (22-06-2004)

Resolució de data 9 de juny de 2004, mitjançant la qual es publica l'acta de data 1 de juny de 2004, signada per les parts de l'acord per a la millora de l'Ensenyament privat concertat de les Illes Balears (22-06-2004)

Ordre de dia 10 de juny de 2004, per la qual s'autoritza la implantació d'ensenyances en centres públics d'educació secundària (24-06-2004)

Decret 56/2004, de 18 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments de l'Educació Infantil, l'Educació Primària, i l'Educació Secundària obligatòria a les Illes Balears (29-06-2004)

Ordre de dia 29 de juny de 2004, per la qual s'autoritza la implantació de nous programes de garantia social en centres públics d'educació secundària (10-07-2004)

Resolució de 30 de juny de 2004, per la qual s'aproven les Instruccions per regular, amb caràcter experimental, l'organització i el funcionament de l'oferta parcial de cicles formatius anomenada agrupament modular (10-07-2004)

Resolució de 7 de juliol de 2004, per la qual es convoquen ajudes econòmiques per desenvolupar programes per a la integració social i laboral per a entitats privades sense finalitat de lucre, associacions empresarials sense finalitat de lucre i centres educatius privats concertats (17-07-2004)

Resolució de dia 8 de juliol de 2004, per la qual es fan públiques les destinacions definitives atorgades als mestres seleccionats en les proves per a la provisió de places de funcionaris docents convocades per Ordre de 28 de març de 2003 (20-07-2004)

Resolució de 18 de juny de 2004, per la qual s'aproven i es fan públiques les plantilles assignades per al curs 2004/05 als centres docents públics on imparteixen ensenyament els funcionaris dels cossos de professors d'ensenyament secundari, de professors tècnics de formació professional, de professors d'escoles oficials d'idiomes, de professors i mestres de taller d'arts plàstiques i disseny, de professors de música i arts escèniques i d'inspectors d'educació (22-07-2004)

Resolució per la qual es nomenen directors de centres públics d'acord amb l'Ordre de 19 d'abril de 2004 (24-07-2004) **Correcció errades BOIB 11-09-2004**

Resolució de 28 de juliol de 2004, per la qual es publica la llista única per especialitats de tots els aspirants que han superat el procediment selectiu convocat per Ordre de 31 de març de 2004, de convocatòria de proves per a la provisió de places de funcionaris de cossos docents i per a l'adquisició de noves especialitats (31-07-2004) **Correcció d'errades BOIB 07-09-2004**

Ordre de 21 de juliol de 2004 per la qual es resolen els procediments de modificació i pròrroga dels concerts educatius per al curs 2004-05 (10-08-2004) **Correcció errors BOIB 05-10-2004**

Correcció d'errors advertits en l'Ordre de 19 d'abril de 2004 per la qual s'aproven les bases per a la selecció, el nomenament i el cessament dels òrgans de govern dels centres docents públics (24-08-2004)

Resolució de 17 d'agost de 2004, de correcció d'errades de la Resolució de 28 de juliol de 2004, per la qual es publica la llista única per especialitats de tots els aspirants que han superat el procediment selectiu convocat per Ordre de 31 de març de 2004 (07-09-2004)

Resolució de dia 31 d'agost de 2004, de correcció d'errades de la resolució per la qual es nomenen directors de centres públics d'acord amb l'Ordre de 19 d'abril de 2004 (11-09-2004)

Resolució de 9 de setembre de 2004 per la qual es fa pública l'adjudicació definitiva del concurs per a la provisió i redistribució de places vacants dels cossos d'inspectors al servei de l'administració educativa i d'inspectors d'educació, relativa convocatòria de 29 de juliol de 2004 (16-09-2004)

Ordre de 13 de setembre de 2004, per la qual es regula el dret dels pares, les mares o els tutors legals, a elegir la llengua del primer ensenyament dels alumnes dels centres sostinguts amb fons públics de les Illes Balears (18-09-2004)

Resolució de dia 10 de setembre de 2004, per la qual es nomenen funcionaris en pràctiques els aspirants seleccionats en els procediments selectius convocats per Ordre de 31 de març de 2004 (21-09-2004) **Correcció errades BOIB 09-10-2004**

Ordre de dia 15 de setembre de 2004, per la qual s'aprova el Pla quadriennal (2004-2008) de Formació Permanent (21-09-2004)

Resolució de dia 9 de setembre de 2004, per la qual es regula la fase de pràctiques corresponent a les proves selectives per a la provisió de places

de funcionaris docents convocades per Ordre de 31 de març de 2004 (21-09-2004)

Decret 81/2004, de dia 17 de setembre, que regula la consolidació personal parcial del complement retributiu específic per l'exercici del càrrec de director als centres docents públics de les Illes Balears (25-09-2004)

Ordre de 14 de setembre de 2004 per la qual s'estableix el règim d'autorització de centres privats de formació d'adults per impartir ensenyaments equivalents al graduat en ensenyament secundari obligatori (25-09-2004)

Resolució de dia 20 de setembre de 2004, per la qual es determinen els centres i cursos en què s'aplicarà l'Ordre de 13 de setembre de 2004, en el curs escolar 2004-05 (28-09-2004)

Resolució de dia 20 de setembre de 2004, per la qual s'ordena la publicació de l'acord de 23 de febrer de 2004, per a la millora de l'ensenyament privat concertat de les Illes Balears (28-09-2004)

Resolució de dia 24 de setembre de 2004, per la qual es nomena nou director de centre públic d'acord amb l'Ordre de 19 d'abril de 2004 (02-10-2004)

Correcció errors en l'ordre de 21 de juliol per la qual es resolen els procediments de modificació i pròrroga dels concerts educatius per al curs 2004-2005 (05-10-2004)

Resolució de dia 30 de setembre de 2004, de correcció d'errades de la resolució de 10 de setembre de 2004 per la qual es nomenen funcionaris en pràctiques d'acord amb l'Ordre de dia 31 de març de 2004 (09-10-2004)

DISPOSICIONS ESPECÍFIQUES PER A CENTRES DE SECUNDÀRIA

Resolució de dia 21 de maig de 2004, per la qual s'aprova la denominació específica de l'institut d'educació secundària IES Balàfia per a l'IES de Sant Llorenç de Balàfia d'Eivissa (01-06-2004)

Resolució de 26 de maig de 2004, per la qual s'autoritza la impartició d'un cicle formatiu de grau superior al col·legi Sant Francesc, de Palma (03-06-2004)

DISPOSICIONS REFERENTS A L'ADMINISTRACIÓ I ALTRES INSTITUCIONS I CENTRES DEL MÓN DE L'ENSENYAMENT I LA CULTURA

Ordre de dia 13 de gener de 2004, per la qual es nomena nou membre del Consell Escolar de les Illes Balears (20-01-2004)

Decret 4/2004, de 16 de gener, de creació de l'Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (IBISEC) (27-01-2004)

Ordre per la qual es disposa el començament d'activitats de l'empresa pública Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals de les Illes Balears –IBISEC (27-01-2004)

Resolució, per la qual es nomena al senyor Andreu Obrador Gornals, Gerent de l'IBISEC (Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals de les Illes Balears) (12-02-2004)

Correcció d'errades observades al decret 170/2003, de 26 de setembre de la qual s'aproven els estatuts de la Universitat de les Illes Balears (14-02-2004)

Ordre de dia 4 de març de 2004, per la qual es cessen i nomenen nous membres del Consell Escolar de les Illes Balears (13-03-2004)

Ordre de dia 24 de març de 2004, per la qual es cessen i nomenen nous membres, titulars i suplents, del Consell Escolar de les Illes Balears (08-04-2004)

Anunci de registre de l'associació anomenada Sindicato independiente de enseñanza de Ibiza (SIE) 04-05-2004)

Ordre de dia 3 de maig de 2004, per la qual es cessa i nomena nou membre, titular, del Consell Escolar de les Illes Balears (11-05-2004)

Reglament de la Comissió Tècnica Insular de Museus del Consell Insular de Menorca (27-05-2004)

Anunci registre de l'associació anomenada Sindicato independiente de enseñanza de Mallorca (SIE- Mallorca) (03-06-2004)

Decret 50/2004 de 28 de maig de 2004, pel qual s'aprova el reglament d'organització i funcionament del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears (05-06-2004)

Acord de 4 de juny de 2004, per implantar els estudis de la llicenciatura en periodisme i de la lli-

cenciatura en comunicació audiovisual a la universitat de les Illes Balears (19-06-2004)

RESOLUCIÓ sobre la qualificació positiva de la modificació dels Estatuts del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de les Illes Balears (03-07-2004)

Acord de 25 de juny de 2004, sobre la creació d'un Comissionat per reestructurar l'Institut d'Estudis Baleàrics (08-07-2004)

Decret 64/2004, de 2 de juliol, pel qual s'estableixen mesures retributives per al personal de la Inspecció Educativa (13-07-2004) **Correcció errors BOIB 05-08-2004**

Anunci modificació d'estatuts de l'associació anomenada Sindicat de Treballadores i treballadors de l'ensenyament-interindustrial de les Illes Balears (STEI-i) (13-07-2004)

Correcció d'errors observats en el Decret 64/2004, de 2 de juliol de 2004, pel qual s'estableixen mesures retributives per al personal de la Inspecció Educativa (05-08-2004)

Ordre de dia 29 de juliol de 2004, per la qual es cessen i nomenen nous membres, titular i suplent, del Consell Escolar de les Illes Balears (05-08-2004)

Anunci registre de l'associació anomenada Federación de sindicatos independientes de enseñanza de les Illes Balears (FSIE-I.B.) (07-08-2004)

Resolució de 29 de juliol de 2004, per la qual es convoca concurs per a la provisió i redistribució de places vacants dels cossos d'inspectors al servei de l'administració educativa i d'inspectors d'educació (17-08-2004)

Anunci de licitació del servei de trasllat dels fons de la biblioteca del c/ Ramon Llull al c/ Can Sales de Palma (28-08-2004)

Decret 76/2004, de dia 3 de setembre, pel qual es reformen els estatuts de l'Institut d'Estudis Baleàrics (09-09-2004)

Decret 79/2004, de 10 de setembre, pel qual es nomena el Sr. Miquel Segura i Aguiló, coordinador general de l'Institut d'Estudis Baleàrics (16-09-2004)

Decret 78/2004, de 10 de setembre, pel qual es nomena el Sr. Gabriel Janer Manila, president de

l'Institut d'Estudis Baleàrics (16-09-2004)

Decret 80/2004, de 10 de setembre, sobre avaluació i certificació de coneixements de català (21-09-2004)

Decret 26/2004, de 21 de setembre, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Conselleria d'Educació i Cultura (30-09-2004)

Acord de 23 de setembre de 2004, pel qual s'aprova la creació del Consorci per al Foment d'Infraestructures Universitaris (COFIU) (02-10-2004)

Resolució de dia 29 de setembre de 2004, per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels certificats oficials de coneixements de català que expedeix la Direcció General de Política Lingüística (07-10-2004)

BOE ANY 2004

DISPOSICIONS LEGALS D'INTERÈS PER A SECUNDÀRIA I ALTRES COL·LEGIATS

Real Decreto 1741/2003, de 19 de diciembre, por el que se regula la prueba general de Bachillerato (22-01-2004)

Real Decreto 1742/2003, de 19 de diciembre, por el que se establece la normativa básica para el acceso a los estudios universitarios de carácter oficial (22-01-2004)

Real Decreto 49/2004, de 19 de enero, sobre homologación de planes de estudios y títulos de carácter oficial y validez en todo el territorio nacional (22-01-2004)

Real Decreto 114/2004, de 23 de enero, por el que se establece el currículo de la Educación Infantil (06-02-2004)

Real Decreto 115/2004, de 23 de enero, por el que se establece el currículo de la Educación Primaria (07-02-2004)

Real Decreto 116/2004, de 23 de enero, por el que se desarrolla la ordenación y se establece el currículo de la Enseñanza Secundaria Obligatoria (10-02-2004)

Real Decreto 117/2004, de 23 de enero, por el que se desarrolla la ordenación y se establece el currículo del Bachillerato (18-02-2004)

Real Decreto 334/2004, de 27 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de ingreso, accesos y adquisición de nuevas especialidades en los cuerpos docentes que imparten las enseñanzas escolares del sistema educativo y en el Cuerpo de Inspectores de Educación (28-02-2004)

Resolución de 22 de enero de 2004, por la que se establecen las bases reguladoras y se convocan ayudas destinadas a fomentar la acción sindical en el ámbito de la enseñanza privada sostenida total o parcialmente con fondos públicos (23-03-2004)

Resolución de 1 de marzo de 2004, por la que se convocan ayudas para financiar actividades de las Confederaciones y Federaciones de Asociaciones de Padres de Alumnos (23-03-2004)

Ley 2/2004, de 2 de marzo, de creación del Colegio Oficial de Ingenieros en Informática de las Illes Balears (15-04-2004)

Ley 3/2004, de 2 de marzo, de creación del Colegio de Ingenieros Técnicos en Informática de las Illes Balears (15-04-2004)

Resolución de 31 de marzo de 2004, por la que se dispone la inscripción en el registro y publicación de la revisión salarial para el año 2004, del VII Convenio Colectivo Nacional de Centros de Enseñanza Privada de Régimen General o Enseñanza Privada sin ningún nivel concertado o subvencionado (21-04-2004) **Corrección errores BOE 26-05-2004**

Resolución de 20 de abril de 2004, por la que se dispone la inscripción en el registro y publicación de los Acuerdos sobre complementos salariales correspondientes a las Comunidades Autónomas

de Murcia e Islas Baleares remitidos por la Comisión Paritaria del IV Convenio Colectivo de Empresas de Enseñanza Privada sostenidas total o parcialmente con fondos públicos (28-04-2004)

Resolución de 16 de abril de 2004, por la que se resuelve la convocatoria de ayudas destinadas a fomentar la acción sindical en el ámbito de la enseñanza privada sostenida total o parcialmente con fondos públicos, convocadas por Resolución de 22 de enero de 2004 (11-05-2004)

Resolución de 10 de mayo de 2004, por la que se corrige error en la de 31 de marzo de 2004, por las que se dispone la inscripción en el registro y publicación de la revisión salarial para el año 2004, del VII Convenio Colectivo Nacional de Centros de Enseñanza Privada de Régimen General o Enseñanza Privada sin ningún nivel concertado o subvencionado (26-05-2004)

Real Decreto 1318/2004, de 28 de mayo, por el que se modifica el Real Decreto 827/2003, de 27 de junio, por el que se establece el calendario de aplicación de la nueva ordenación del sistema educativo, establecida por la Ley Orgánica 10/2002, de 23 de diciembre, de Calidad de la Educación (29-05-2004)

Orden ECI/1619/2004, de 20 de mayo, por la que se aprueba la resolución definitiva del concurso de traslados de funcionarios docentes de los Cuerpos de Profesores de Enseñanza Secundaria, Profesores Técnicos de Formación Profesional, Profesores de Escuelas Oficiales de Idiomas, Profesores de Música y Artes Escénicas, Profesores y Maestros de Taller de Artes Plásticas y Diseño, convocado por Orden ECD/3592/2003, de 9 de diciembre (03-06-2004)

ESTATUTS DEL COL·LEGI OFICIAL DE DOCTORS I LLICENCIATS EN FILOSOFIA I LLETRES I EN CIÈNCIES DE LES ILLES BALEARS

(BOIB número 93 del 03-07-2004, pàgs. 4 a 10)

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS.

Article 1. Condiició jurídica.

1. L'Il·lustre Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de les Illes Balears és una corporació de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment dels seus fins.

2. Els presents Estatuts apliquen i despleguen els principis jurídics enunciats per la Llei 10/1998, de Col·legis Professionals, aprovada pel Parlament de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i pel seu Reglament, aprovat pel Decret del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears 32/2000, Llei i Decret que garanteixen la personalitat jurídica del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de les Illes Balears i la seva capacitat plena per a la realització dels fins professionals derivats dels títols acadèmics de Doctor i Llicenciat següents: Matemàtiques, Filologies, Filosofia, Història, Història de l'Art, Ciències Seccions de: Matemàtiques, Filosofia i Lletres (Seccions de: Filologies, Filosofia, Geografia i Història, Història en totes les seves especialitats i Història de l'Art), Geografia i Història (Secció Història) i Ciències Religioses, Ciències Eclesiàstiques i Belles Arts i, les titulacions equivalents de la Unió Europea prèvia convalidació. També podran ser membres del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de les Illes Balears, per a l'exercici de la seva professió, els titulats corresponents a noves carreres desglossades de les indicades anteriorment i que a més no tinguin Col·legi professional propi a les Illes Balears.

3. Aquest Col·legi, en tot el que fa referència als aspectes institucionals i corporatius, es relacionarà amb la Conselleria de la Presidència del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. En tot el que es refereix als continguts de la seva professió, es relacionarà amb les conselleries del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència de les quals hi tinguin relació i especialment amb la Conselleria d'Educació i Cultura.

4. La seu social d'aquest Col·legi està situada al carrer Berenguer de Tornamira, 9 de Palma de Mallorca.

Article 2. Organització.

1. Dintre del territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no es pot constituir cap altre Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències.

2. El Col·legi mantindrà amb el Consell General de Col·legis de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències les relacions pactades per mitjà d'acords establerts lliurement entre les dues parts i tindrà en el Consell General la representació i els drets que prevegin els Estatuts de dit Consell.

Article 3. Membres.

1. Podran ser membres d'aquest Col·legi els posseïdors del títol a què fa referència l'apartat 2 de l'article primer.

2. El nombre de membres que es poden incorporar al Col·legi és il·limitat, i hi seran admesos tots els que ho sol·licitin, sempre que reuneixin les condicions reglamentàries.

Article 4. Finalitats.

Són finalitats essencials del Col·legi: L'ordenament de l'activitat professional, la seva representació i la defensa dels interessos professionals dels col·legiats, sense perjudici de la competència de l'administració pública per raó de la relació funcional i l'ordenació de la professió en els casos de les titulacions de les quals s'han fet esment a l'article 1 apartat 2 que precedeix i de les quals no existeixen corporacions professionals pròpies a les Illes Balears.

Article 5. Competència.

Són funcions pròpies del Col·legi, per tal d'assolir els seus objectius, les següents:

- a) Servir amb normes pròpies els interessos de tota la col·lectivitat.
- b) Exercir la representació i defensa de la professió, entesa segons s'especifica als articles 1.2 i 4, compresa la seva funció social davant l'Administració, institucions, tribunals, entitats i particulars amb legitimació per ser part en tots els litigis que afecten els interessos professionals i amb la possibilitat d'exercir el dret de petició, de

conformitat amb la llei, i d'implantar totes les reformes legislatives que consideri justes en defensa de la professió.

c) Promoure la dignificació social i econòmica dels col·legiats, procurar la seva formació integral i el seu perfeccionament continuat, ordenar en l'àmbit de la seva competència la seva activitat professional, qualsevol que sigui la que, en virtut dels seus títols acadèmics practiquin, i vetllar perquè aquesta es realitzi amb l'ètica i el respecte necessaris a les lleis i als drets dels particulars i exercitar la facultat disciplinària en l'ordre professional i col·legial.

d) Garantir una organització col·legial eficaç i democràtica, establir, la Junta de Govern, delegacions, comissions i grups de treball que, en l'àmbit que els estigui confiat, col·laborin amb ella com a organismes assessors.

e) Organitzar activitats i serveis comuns d'interès col·legial, tant si són de caràcter professional, formatiu, cultural, assistencial i de previsió o anàlegs, bé directament o per mitjà d'acords o convenis amb d'altres entitats.

f) Establir amb altres col·legis o entitats legalment reconegudes serveis comuns d'índole cultural, social, econòmica o administrativa, especialment aquells que permetin assolir o fer efectives les competències col·legials de control de l'exercici de la professió i lluitar contra l'intrusisme.

g) Defensar els col·legiats en l'exercici dels drets que legalment els corresponguin per al desenvolupament de funcions professionals o amb ocasió d'aquestes.

h) Procurar l'harmonia i la col·laboració entre els col·legiats, impedit tota competència deslleial entre ells i intervenint com a mediador de conciliació o d'arbitratge en els conflictes que se suscitin entre ells per motius professionals.

i) Adoptar les mesures necessàries per evitar l'intrusisme professional denunciant i perseguint davant l'Administració i els Tribunals de Justícia els casos coneguts per la Junta de Govern i portant a terme les actuacions necessàries, fins i tot la verificació efectiva de les declaracions d'exercici professional.

j) Obtenir dels centres privats d'ensenyament reglat no universitari de qualsevol tipus la presentació, durant el primer trimestre de cada curs, el quadre de professors que per a impartir la docència i altres activitats pedagògiques hagin d'estar en possessió de les titulacions acadèmiques relacionades a l'article 1 apartat 2 dels presents Estatuts amb el número respectiu de col·legiació, la matèria que imparteixen i l'horari, a fi d'expedir les oportunes acreditacions d'inscripció al Col·legi, una vegada comprovat el contingut de dits documents i obtenir, alhora, les declaracions professionals dels col·legiats amb les classes que imparteixen en els nivells d'ensenyament reglat

no universitari.

k) Establir barems d'honoraris, que tindran caràcter merament orientatiu.

l) Tractar d'aconseguir per als col·legiats el màxim nivell de treball i crear borses de col·locació professional.

m) Administrar l'economia col·legial, repartir equitativament les càrregues, mitjançant la fixació de les quotes i aportacions econòmiques necessàries, i recaptar-les, custodiar-les i distribuir-les segons el pressupost i les necessitats.

n) Signar i realitzar contractes i convenis de formació permanent o de prestació de serveis que potenciïn la millor preparació professional dels col·legiats, amb entitats i organismes, públics i privats, o amb persones físiques, d'àmbit nacional o internacional.

o) Participar en els consells o organismes consultius de l'Administració en matèria de la seva competència professional a les Illes Balears, així com estar representada en els òrgans de participació social de la Universitat.

p) Mantenir relació amb les autoritats i sol·licitar d'aquestes les informacions pertinents sobre l'activitat educativa i cultural en l'àmbit de les seves jurisdiccions.

q) Prendre part, d'acord amb la legislació vigent, en l'elaboració dels plans d'estudis i informar sobre les normes d'organització dels centres docents on es concedeixen les titulacions que, segons l'apartat 2 de l'article 1 d'aquests Estatuts, donen dret a incorporar-se al Col·legi i preparar la informació necessària per facilitar l'accés a la vida professional dels nous titulats.

r) Ser escoltat en l'elaboració dels criteris de selecció del professorat de nou ingrés en l'ensenyament mitjà.

s) Ser escoltat en l'elaboració dels plans d'estudis dels nivells educatius en què s'exerceix la professió.

t) Totes les altres funcions que li siguin atribuïdes per disposicions legals o siguin beneficioses per als interessos professionals dels col·legiats.

u) Facilitar la formació de postgrau dels col·legiats, directament o col·laborant amb les universitats i d'altres institucions públiques o privades nacionals, estatals o internacionals.

CAPÍTOL II. DELS COL·LEGIATS.

Secció I. Col·legiació.

Article 6. Requisits.

1. El sol·licitant haurà de ser major d'edat.

2. Qui hagi obtingut la titulació exigida per l'article 1.2 d'aquests Estatuts i sol·liciti la incorporació per primera vegada al Col·legi Oficial de les

Illes haurà de presentar el corresponent títol acadèmic o bé la certificació d'haver-ne abonat els drets d'expedició amb l'obligació de presentar-lo en el termini de dos anys a fi de registrar-lo en el Col·legi.

3. Si el doctor o llicenciat ja està col·legiat en un altre col·legi de Doctors i Llicenciats de l'Estat espanyol, el requisit anterior serà substituït per l'oportuna certificació acreditativa de la seva condició col·legial, juntament amb la sol·licitud de trasllat o bé de col·legiació múltiple.

4. Podran ingressar al Col·legi, si reuneixen les condicions dels números anteriors, els nacionals de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea o d'un estat tercer al qual la Unió Europea apliqui, de forma recíproca i efectiva, el principi de llibertat de circulació de professionals, tant pel que fa a l'establiment com a la prestació ocasional de serveis, llevat dels casos de dispensa legal.

5. El sol·licitant estarà obligat a pagar les quotes d'incorporació o de trasllats que estableixi el Col·legi.

Article 7. Exercici de docència.

Amb l'única excepció del professorat sotmès a la legislació vigent en matèria de Funció Pública, serà requisit indispensable la incorporació a aquest Col·legi perquè els titulats universitaris a què es refereix l'article 1, apartat 2, dels presents Estatuts puguin exercir docència.

Article 8. Exercici de la professió liberal.

L'exercici de qualsevol professió liberal, derivat de les titulacions previstes en l'article 1, apartat 2 dels presents estatuts, requerirà la prèvia incorporació en aquest Col·legi en els termes que disposa l'article 3, apartat 2 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer i, si fa al cas, la comunicació establerta en l'article 3, apartat 3, de dita Llei.

Article 9. Acord d'alta.

1. La sol·licitud d'inscripció es realitzarà al Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de les Illes Balears.

2. La Junta de Govern del Col·legi practicarà les comprovacions pertinents abans de resoldre les sol·licituds de col·legiació.

Article 10. Denegacions, suspensions o recursos.

1. La col·legiació només es podrà denegar:

a) Per haver estat dictada sentència ferma, sense posterior rehabilitació que condemni el sol·licitant a inhabilitació per a l'exercici professional.

b) Com a conseqüència de sanció col·legial, segons preveu l'article 17 d'aquest Estatut i pel temps que duri la sanció.

2. L'acord d'alta serà suspès:

a) Mentre el sol·licitant no acabi d'aportar tota la documentació necessària o hi hagi dubtes racionals sobre la seva autenticitat i suficiència.

b) Si el sol·licitant no ha satisfet en altres col·legis oficials les quotes reglamentàries.

3. No podrà ser suspesa l'adopció d'acord pel fet d'estar subjecte a expedient disciplinari el sol·licitant, que aleshores haurà de mantenir obligatòriament la seva situació d'alta en el Col·legi que li instrueixi l'expedient fins que recaigui sobre ell la resolució ferma.

4. L'acord denegatori o el provisional de suspensió degudament raonat, serà comunicat, en el termini màxim d'un mes, al sol·licitant, el qual hi podrà recórrer en contra, segons preveu l'article 44 d'aquest Estatut.

Article 11. Traslats.

1. El trasllat del Col·legi de Balears a un altre de l'Estat espanyol es farà presentant la sol·licitud al Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de les Illes Balears, el qual farà una certificació si el col·legiat ha complert els seus deures i la remetrà al col·legi de destinació, juntament amb la documentació necessària.

2. A efectes dels drets inherents a l'antiguitat com a col·legiat, aquesta es computarà sumant tots els períodes no simultanis d'aquesta situació d'alta en qualsevol dels col·legis de l'Estat espanyol a l'antiguitat al Col·legi de les Illes Balears.

Article 12. Baixa.

Els col·legiats perdran aquesta condició:

a) A petició pròpia, excepte si estan subjectes a la situació prevista a l'apartat 3 de l'article 10 d'aquest Estatut.

b) Per no haver satisfet durant 1 any, tant les quotes ordinàries com extraordinàries acordades, així com les altres càrregues col·legials a què estiguessin obligats. Transcorregut el termini d'un any, es procedirà a acordar la baixa col·legial, la qual cosa comportarà la pèrdua de la condició i dels drets de mutualista.

c) Per no haver-se presentat i abonat la quota d'incorporació o trasllat abans del termini de tres mesos, comptats des de la recepció de la documentació esmentada a l'article anterior.

d) Com a sanció disciplinària, d'acord amb l'article 18 del present Estatut.

e) Per sentència judicial ferma d'inhabilitació per a l'exercici professional.

Article 13. Reingrés.

1. El doctor o llicenciat que havent estat de baixa en el Col·legi de les Illes Balears vulgui tornar-s'hi a integrar haurà d'atenir-se a la disposició de l'article 6 d'aquest Estatut.

2. El sol·licitant haurà d'abonar, si escau, la quota d'alta vigent en el moment del reingrés. Si vol conservar el número de col·legiat anterior haurà d'abonar totes les quotes mensuals entre la data de baixa i la de reincorporació.

Secció II. Deures i Drets dels Col·legiats.

Article 14. Deures.

Els col·legiats assumiran amb la condició de tals el deure de:

a) Exercir les seves funcions professionals amb ètica i competència.

b) Interessar-se per les activitats i els problemes col·legials, així com pel millor compliment de les obligacions estatutàries.

c) Presentar oportunament les declaracions professionals i els altres documents que preceptivament els siguin requerits.

d) Comunicar al Col·legi, en el termini de quinze dies, els canvis de domicili o veïnatge.

e) Informar el Col·legi dels càrrecs relacionats amb la professió que exerceixen en organismes oficials o en qualsevol entitat.

f) Fer saber al Col·legi els casos d'intromissió o corrupció professional que coneguin.

g) Satisfer, dins el termini reglamentari, les quotes i les obligacions econòmiques que corresponguin.

h) Participar en les juntes generals i en les eleccions que convoqui el Col·legi.

i) Complir lleialment i diligentment els càrrecs per als quals hagin estat elegits i les Comissions que el Col·legi els hagi confiat i ells hagin accep-

tat.

j) Complir els acords i resolucions de la Junta de Govern sens perjudici dels recursos que considerin oportuns d'interposar.

Article 15. Drets.

Els col·legiats, per ser-ho, tenen els següents drets:

a) Conservar la seva condició col·legial, exceptuant els casos a què fa referència l'article 12 del present Estatut.

b) Defensa col·legial en l'exercici professional, o amb motiu d'aquest, davant les autoritats, entitats o particulars, sempre que l'actuació s'hagi adequat als principis ètics i a l'ordenament jurídic vigent.

c) Obtenir el suport de la Junta de Govern en les seves justes reclamacions relatives a l'exercici professional, a fi de ser representats per la Junta de Govern si calgués, i si ho permet el cas, i a petició dels interessats en els expedients que se'ls segueixi.

d) Prendre part, amb sufragi actiu o passiu, en totes les eleccions que realitzi el Col·legi, d'acord amb les normes corresponents.

e) Utilitzar els locals del Col·legi, per a reunions i actes de caràcter professional o col·legial, sempre que tinguin el permís de la Junta de Govern.

f) Formar part de les comissions que la Junta de Govern constitueixi.

g) Gaudir de tots els serveis i activitats que organitzi el Col·legi.

h) Rebre informació sobre el funcionament del Col·legi no solament a través dels mitjans de publicitat, sinó també quan ho sol·licitin per escrit o personalment.

i) Integrar-se a les activitats i els serveis comuns d'interès col·legial, que es puguin crear d'acord amb l'article 5.e.

j) Aspirar a les ajudes, premis i honors previstos en aquest Estatut.

k) Presentar a la Junta de Govern escrits de suggeriments, petició o queixa d'acord amb l'article 16.

Article 16. Suggeriment, petició i queixa.

A més dels drets enumerats en l'article anterior, els col·legiats tindran els següents, que hauran d'exercir per conducta reglamentària:

1. De presentació de suggeriments a la Junta de Govern sobre activitats del Col·legi Oficial.

2. De petició de millores professionals de tipus general.

3. De queixa:

a) Contra els defectes de tramitació i, en general, els que suposin la paralització dels terminis assenyalats preceptivament o l'omissió de tramitació que puguin ser esmentats abans de la resolució definitiva de l'assumpte.

b) Contra les mesures de tota mena que considerin perjudicials per a la professió en general o lesives per als seus drets personals sens perjudici que els interessats puguin exercitar qualsevol recurs que considerin pertinent. La queixa s'eleva a l'òrgan que es consideri responsable de la infracció o falta. La resolució que s'adopti serà notificada a l'interessat en el termini d'un mes, a comptar des de la formulació de la queixa. Contra ella no serà procedent cap recurs, sens perjudici que s'al·leguin els motius de la queixa en utilitzar-se, si s'escau, els recursos contra la resolució principal. Les peticions hauran de ser resoltes per la Junta de Govern o elevades a l'organisme superior competent amb un informe, en el termini de quinze dies si són urgents, o de trenta dies si no ho són. Tota la proposició subscripta pel deu per cent dels col·legiats, pel cap baix, haurà de ser tramitada encara que la Junta de Govern no estigui conforme amb el contingut, i haurà de ser portada a la Junta General. Si faltessin més de dos mesos per convocar Junta General ordinària i es tractés d'una qüestió urgent o impliqués censura a la Junta de Govern, aquesta haurà de convocar Junta General extraordinària, en el termini de trenta dies lectius.

Secció III. Règim disciplinari.

Article 17. Faltes.

1. La Junta de Govern podrà imposar sancions als col·legiats, prèvia instrucció d'expedient disciplinari, quan la seva conducta s'aparti dels seus deures professionals i dels derivats del respecte necessari als companys o, en general, d'aquells a què fa referència aquest Estatut.

2. Seran faltes lleus aquelles que revelin negligència poc acusada, en el compliment dels deures que corresponen al col·legiat.

3. Seran considerades faltes greus:

a) La falta lleu comesa després d'haver estat sancionat tres vegades per faltes lleus iguals.

b) La falta lleu després d'haver estat sancionat quatre vegades per diferents faltes lleus.

c) La tergiversació de la realitat en declaracions professionals.

d) La firma d'actes de qualificació no acabades d'omplir o que incloguin alumnes el curs escolar

dels quals no hagi transcorregut sota el control docent efectiu del signatari.

e) Els maltractaments als alumnes o als companys.

f) L'incompliment o l'abandonament de funcions pròpies del càrrec amb un perjudici clar per a la professió.

4. Seran considerades faltes molt greus:

a) Els actes i les omissions que constitueixin ofensa greu a la dignitat de la professió o a les regles ètiques que la governen.

b) L'atemptat contra la dignitat o l'honor de les persones que constitueixen la Junta de Govern, quan actuen en l'exercici de les seves funcions i contra altres companys, en ocasió de l'exercici professional.

c) La comesa de delictes dolosos, en qualsevol grau de participació, com a conseqüència de l'exercici de la professió.

d) La reiteració de falta greu.

e) L'intrusisme professional i el seu encobriments.

Article 18. Sancions i prescripció.

1. Les faltes lleus prescriuran al cap d'un mes d'haver estat comeses; les greus al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any.

2. Les faltes lleus podran ser sancionades amb una simple reprensió privada o bé amb advertència per ofici i nota en el seu expedient personal. Al cap de sis mesos de l'última anotació de falta lleu en el seu expedient, s'hi anul·laran les anotacions per faltes lleus que hi constin.

3. Les faltes greus podran ser sancionades amb reprensió pública o amb suspensió de l'exercici de drets col·legiats i/o professionals per una durada no superior a sis mesos i en un àmbit que podrà ser local o territorial superior. Al cap d'un any de l'última anotació de falta greu en el seu expedient personal, s'anul·laran totes les que hi constin del mateix caràcter.

4. Les faltes molt greus seran sancionades amb la suspensió dels drets col·legials i/o professionals per un temps superior a sis mesos i inferior a cinc anys.

5. La suspensió a què fa referència l'apartat 3 i 4, en cap cas no afectarà els drets adquirits com a mutualista.

Article 19. Garanties.

1. Sense audiència prèvia de l'interessat no es

podrà acordar cap tipus de sanció.

2. En cas de suposades faltes, es tramitarà expedient disciplinari.

El degà, d'acord amb la Junta de Govern, designarà un instructor de l'expedient, i es respectaran en tot moment els principis del Dret Administratiu especialment pel que fa a l'audiència de les parts implicades i a la resolució final que haurà de contenir per escrit la motivació.

3. Si el presumpte infractor fos membre de la Junta de Govern, no prendrà part en les deliberacions ni votacions de la Junta de Govern sobre el seu cas.

Article 20. Recursos.

Tota sanció serà susceptible de recurs d'acord amb el que estableix l'article 44 d'aquest Estatut.

Secció IV. Ajudes, premis, honors.

Article 21. Ajudes.

En el pressupost del Col·legi podrà haver-hi una partida per a ajudes als col·legiats.

Article 22. Premis i honors.

1. El Col·legi podrà proposar col·legiats a premis i honors que concedeixin altres entitats. Els membres de la Junta de Govern, mentre duri el seu mandat per al qual han estat elegits, no poden presentar-se ni ser proposats per a cap premi ni honor, organitzat pel Col·legi. La Junta de Govern podrà atorgar els premis que s'estableixen als col·legiats que s'hagin fet mereixedors d'aquests, per la seva labor al servei de la professió.

CAPÍTOL III. DE L'ORGANITZACIÓ DEL COL·LEGI.

Secció I. Òrgans.

Article 23. Òrgans col·legials.

1. Al Col·legi hi ha dos òrgans de decisió: la Junta General i la Junta de Govern.

2. La Junta General és l'òrgan suprem del Col·legi i els seus acords adoptats estatutàriament obliguen els col·legiats. La Junta de Govern és l'òrgan de representació del Col·legi i els seus membres han de tenir la residència a les Illes Balears i han de ser elegits segons el que preveu

el present Estatut.

Secció II. Junta General.

Article 24. Composició.

Poden participar amb veu i vot en les juntes generals d'un Col·legi tots els col·legiats d'aquest que estiguin en la plenitud dels seus drets.

Article 25. Atribucions.

1. Correspon a la Junta General:

a) Elaborar, aprovar i modificar els Estatuts del Col·legi, d'acord amb la Llei de Col·legis Professionals de Balears.

b) Aprovar les normes generals que s'han de seguir en les matèries de competència col·legial.

c) Aprovar els comptes generals d'ingressos i despeses de l'any anterior.

d) Aprovar els pressupostos ordinaris o extraordinaris que hauran d'haver estat exposats, almenys, durant els quinze dies anteriors al de la Junta General corresponent.

e) Decidir sobre les propostes d'inversió de béns col·legials.

f) Prendre acords sobre les gestions de la Junta de Govern.

g) Prendre acords sobre les qüestions que per iniciativa de la Junta de Govern hi hagi en l'ordre del dia.

h) Conèixer les proposicions a què fa referència l'apartat 3 de l'article 16 i prendre l'acord que escaigui.

i) Considerar els informes de les delegacions, comissions i equips de treball si ho mana la Junta de Govern o ho demanen els col·legiats.

2. Si no és aprovada per la majoria dels presents la gestió de la Junta de Govern, aquesta haurà de convocar Junta General extraordinària en el termini de trenta dies naturals per ratificar o no aquest acord.

Article 26. Sessions.

1. La Junta General es pot reunir amb caràcter ordinari o extraordinari.

2. La Junta General ordinària se celebrarà anualment, i en qualsevol cas no més tard de l'acabament del primer trimestre de l'any. La Junta General extraordinària es convocarà quan la Junta de Govern ho cregui convenient o segons el cas previst en l'article 16.3 d'aquests estatuts.

3. La convocatòria de la Junta General ordinària serà expedida amb quinze dies d'anticipació,

com a mínim i la de les extraordinàries, ho serà amb vuit dies, pel cap baix.

4. La convocatòria de Junta General es farà mitjançant citació personal per escrit a cada col·legiat, amb el corresponent ordre del dia. Sobre les qüestions que no hi figurin no es podrà prendre cap acord.

5. L'ordre del dia de la Junta General ordinària ha de contenir obligatòriament els punts c), d) i f) enunciats a l'apartat 1 de l'article 25, a més del punt h) del mateix apartat i article.

L'ordre del dia de la Junta General extraordinària convocada d'acord amb l'apartat 3 de l'article 16 haurà d'incloure els punts exigits pels peticionaris. En tot cas la Junta de Govern hi pot incloure, per iniciativa pròpia, dictàmens i proposicions que sotmetrà a la consideració de la Junta General.

6. En el local, el dia i l'hora prefixats públicament es constituirà la Junta General, ja sigui en primera convocatòria, amb l'assistència de la majoria absoluta de col·legiats, ja sigui en segona convocatòria, trenta minuts més tard amb un nombre qualsevol d'assistents.

7. Només obliguen la Junta de Govern els acords d'una Junta General extraordinària adoptats amb un nombre d'assistents que no pot ser inferior al 20% dels col·legiats mentre el Col·legi tingui més de mil membres, percentatge que pujarà al 25% si en tingués en aquell moment menys de mil.

Article 27. Acta.

La Junta General elegirà tres interventors, en el termini de deu dies, d'acord amb el degà i el secretari; aprovaran les actes, i els acords es convertiran, llavors, en executius.

Secció III. La Junta de Govern. Eleccions per constituir-la

Article 28. Convocatòria.

1. Cada quatre anys tindran lloc eleccions ordinàries per renovar tots els càrrecs de la Junta de Govern del Col·legi.

2. La convocatòria d'eleccions, la farà la Junta de Govern amb dos mesos, almenys, de temps pel que fa a la data fixada i contindrà un calendari detallat de tot el procés electoral.

Article 29. Electors.

1. Podran ser electors tots els col·legiats que el dia de la convocatòria de les eleccions no estiguin sancionats amb la suspensió dels seus drets col·legials.

2. Durant els trenta dies anteriors a la data electoral cada Col·legi exposarà la llista dels seus membres amb dret a vot.

3. Durant els primers vuit dies d'exposició de les llistes, els col·legiats podran presentar reclamacions que hauran de ser resoltes per la Junta de Govern en el termini dels vuit dies següents.

Article 30. Elegibles.

1. Podran ser candidats tots aquells col·legiats que, tenint la condició d'electors, no estiguin incapacitats per prohibició legal o estatutària i hagin complert, pel cap baix, un any de col·legiació en la data de la convocatòria electoral, i tinguin, almenys, un any de residència legal dintre de l'àmbit territorial del Col·legi aquesta mateixa data.

2. Dins dels vint dies naturals següents a la convocatòria electoral es podran presentar al Col·legi les propostes de candidats, subscriïdes per l'interessat o bé per deu col·legiats amb dret a vot. Durant els tres dies hàbils posteriors el Col·legi haurà d'exposar públicament la llista de candidats proposats a fi que en el termini de cinc dies posteriors puguin ser objecte de justificada impugnació per l'elector o electors que ho creguin procedent, o bé puguin retirar-se els candidats que ho desitgin. La Junta de Govern resoldrà aquestes reclamacions en el termini de quatre dies.

3. En el cas de presentar-se com a candidats membres de la Junta de Govern, aquests no podran intervenir en la resolució de les reclamacions ni en cap altre aspecte de procés electoral. Si el secretari es presentés a reelecció, prendrà les seves funcions en el procés electoral un vocal de la Junta de Govern designada aquesta. Si tota la Junta de Govern es presentés a reelecció, resoldrà les reclamacions una mesa d'edat formada per tres col·legiats, trets a sort -amb tres suplents- després de dividir llistat de col·legiats en tres parts per ordre de número de col·legiació.

4. En la data ja anunciada per la convocatòria d'eleccions la Junta de Govern proclamarà en sessió pública les llistes oficials de candidats.

5. En el cas que hi hagi una sola candidatura, aquesta serà proclamada definitiva i prendran

possessió dels càrrecs, segons l'article 35.

Article 31. Mesa electoral.

1. La mesa electoral estarà constituïda per un president, un secretari i un vocal designats per la Junta de Govern.

2. La Junta de Govern designarà el lloc on es constituirà la mesa.

En el moment de fer públiques les llistes d'electors s'ha de constar el lloc de votació.

3. La mesa electoral s'ha de constituir una hora abans de començar les eleccions.

4. Cada candidatura o candidat té dret a nomenar dos interventors a la mesa electoral que han de ser electors. La designació d'interventors ha d'haver estat comunicada a la Junta de Govern vint-i-quatre hores abans de la constitució de la mesa.

Article 32. Formes i ordre de l'elecció.

El dret electoral es podrà exercitar:

a) Personalment, un cop comprovada la identitat i la condició d'elector. El vot anirà dintre d'un sobre blanc per garantir-ne el secret. En la convocatòria electoral s'especificaran les característiques de les paperetes i dels sobres.

b) Per correu certificat, de la forma següent: l'elector inclourà la papereta de votació dins d'un sobre blanc sense cap anotació ni senyal i una vegada tancat, haurà d'anar dins d'un altre sobre amb la fotocòpia del DNI; les solapes del sobre hauran de coincidir en el centre i haurà d'anar adreçada al degà del Col·legi, indicant "Eleccions" i en el revers exterior del sobre hi posarà el nom i l'adreça, el seu número de col·legiat i firmarà en el revers de manera que la signatura creui la solapa superior del sobre amb l'altra. Els sobres s'han d'haver rebut en el Col·legi vint-i-quatre hores abans de l'elecció. La custòdia dels vots per correu correspon al Secretari de la Junta de Govern, el qual els haurà de lliurar a la mesa electoral en el moment de començar la votació. Un cop acabada la votació personal s'obriran els sobres rebuts per correu i s'introduiran a l'urna els sobres en blanc que contenen, una vegada comprovada la identitat de l'elector. En el cas que aquest ja hagués votat personalment s'inutilitzarà el vot per correu.

Article 33. Escrutini i actes de l'elecció.

1. Un cop acabada l'elecció, es realitzarà l'es-

crutini en acte públic.

2. En cada papereta electoral es consideraran nuls els noms il·legibles, els que no determinin clarament a quin candidat donen suport i els de les persones que no siguin candidats per aquell càrrec, sense que tot això afecti la validesa dels altres noms de la papereta.

3. Un cop acabat l'escrutini es farà l'acta corresponent per duplicat, que haurà de ser signada pels components de la mesa i pels interventors, sense perjudici dels recursos que considerin oportuns de presentar. Una còpia quedarà exposada en el local de la votació i de l'altra, se'n farà càrrec el secretari del Col·legi.

4. Si la votació s'hagués realitzat en més d'una població, el cinquè dia hàbil següent se celebrarà sessió pública en el local i hora ja determinats per la convocatòria de l'elecció, i la Junta de Govern, a la vista de les xifres totals de vots vàlids, aixecarà l'acta corresponent i farà públics els resultats electorals i proclamarà els candidats elegits.

Article 34. Reclamacions i aprovació de l'elecció.

1. Les reclamacions relacionades amb el procés electoral i el seu resultat podran ser presentades en el termini dels cinc dies hàbils següents al de la celebració de les eleccions a la mesa electoral, la qual haurà de resoldre en un termini no superior a quinze dies i proclamar els candidats definitivament elegits.

Article 35. Possessió.

1. En el termini de quinze dies naturals després de la proclamació dels candidats elegits, aquests hauran de prendre possessió.

2. Si no fos possible per causa justificada la presa de possessió en el termini indicat, s'establirà una nova data límit després d'haver parlat amb els candidats elegits.

3. La presa de possessió dels nous membres de la Junta de Govern s'ha de comunicar, en el termini de deu dies hàbils que es produeixi, a la Conselleria de la Presidència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. També es comunicarà en el mateix termini al Consell General de Col·legis.

Article 36. Composició.

1. La Junta de Govern estarà integrada per: un degà, un vicedegà, un secretari general, un tresor-

rer i tres vocals, com a mínim, i sis, com a màxim.

2. Els membres de la Junta de Govern han de tenir residència legal a les Illes Balears.

Article 37. Baixes i substitucions.

1. Serà causa de baixa en la Junta de Govern:

- a) Defunció.
- b) Malaltia que incapaciti per a l'exercici del càrrec.
- c) Renúncia de força major.
- d) Trasllet de residència fora de l'àmbit territorial de les Illes Balears.
- e) Resolució ferma en expedient disciplinari.
- f) Baixa com a col·legiat.
- g) Quatre faltes d'assistència consecutives no justificades i sis discontinuïdes, igualment no justificades a les reunions de la Junta de Govern.

2. Quan es produeixin les vacants de més de la meitat dels càrrecs, es completarà provisionalment la Junta de Govern amb els col·legiats més antics en actiu els quals exerciran les seves funcions fins que prenguin possessió els elegits en les primeres eleccions estatutàries.

Article 38. Competències.

Correspon a la Junta de Govern la direcció i l'administració del Col·legi, la responsabilitat del millor compliment en el seu propi àmbit de totes les competències i funcions que s'atribueixen al Col·legi en la vigent normativa legal i tots els acords que adopti estatutàriament la Junta General de col·legiats.

Article 39. Atribucions dels càrrecs.

1. El degà: exercirà la representació de la Junta de Govern i, per tant, la del Col·legi. Estarà facultat per estendre poders, autoritzarà amb la seva firma l'execució o el compliment dels acords, convocarà i presidirà les Juntes Generals i les sessions de la Junta de Govern i fixarà l'ordre del dia de totes elles. En cas de malaltia, absència o impossibilitat amb caràcter temporal substituït pel vicedegà i si això no fos possible pel membre de la Junta en qui delegui el degà. Si quedés vacant el càrrec de degà exercirà les seves funcions el membre de la Junta de Govern que sigui elegit pels seus components.

2. El secretari general: li correspon rebre i tramitar les sol·licituds i comunicacions, i en donarà compte a qui correspongui; dirigirà les oficines; donarà validesa amb la seva signatura i el vist-i-plau del degà, si cal, els acords i certificacions; custodiarà el segell, els llibres i la documentació

del Col·legi.

Serà, a més, el cap de personal administratiu i subaltern.

3. El vicedegà: exercirà aquelles funcions que dintre de l'ordre col·legial li hagi delegat la Junta de Govern o el degà i el substituirà en cas de malaltia, absència o impossibilitat.

4. El tesorero: recaptarà i custodiarà els recursos del Col·legi; pagarà els lliuraments que expedeixi el degà, formularà mensualment el compte d'ingressos i despeses del mes anterior i, anualment, el de l'exercici econòmic; redactarà els pressupostos anuals que la Junta de Govern hagi de presentar a l'aprovació de la Junta General; ingressarà i retirarà diners dels comptes corrents conjuntament amb el degà i portarà l'inventari dels béns del Col·legi, dels quals serà l'administrador. En cas d'absència o malaltia o renúncia del tesorero i del secretari assumiran les seves funcions els membres de la Junta que determini aquesta, a proposta del degà.

Article 40. Sessions.

La Junta de Govern es reunirà mensualment en període lectiu i en les ocasions en què sigui convocada pel degà, perquè ho cregui necessari o a petició d'un terç dels membres de la Junta. Només es podran prendre acords vàlids sobre les qüestions que figurin a l'ordre del dia i per majoria de vots. Els acords seran immediatament executius, sense perjudici de l'aprovació de l'acta de la Junta següent. Perquè els acords siguin vàlids cal que siguin adoptats per més de la meitat dels membres de la Junta. Per al còmput no es tindran en compte les vacants existents. En cas d'empat, el vot emès pel degà decidirà la votació. Les faltes d'assistència a les reunions de la Junta seran sancionades d'acord amb el que disposa l'article 37 d'aquest Estatut. Potestativament la Junta de Govern podrà invitar a les seves sessions, en qualitat d'assessors sense vot, les persones que consideri convenient.

CAPÍTOL IV. RÈGIM ECONÒMIC I ADMINISTRATIU.

Article 41. Capacitat jurídica patrimonial.

El Col·legi té plena capacitat jurídica en l'àmbit econòmic patrimonial.

Article 42. Ingressos.

Seran recursos econòmics del Col·legi:

- a) Les quotes percebudes per qualsevol con-

cepte.

b) Les taxes i els drets per expedició de documents, legalització de signatures, laudes i dictàmens.

c) Els drets per expedició d'impresos, actes i concessió d'autoritzacions professionals.

d) Els beneficis que li reportin les seves edicions.

e) Els donatius que rebi.

f) Els interessos del capital, pensions i beneficis de tota mena que puguin produir els béns que constitueixin el seu patrimoni.

g) Qualsevol altre ingrés que es pugui obtenir lícitament.

2. El Col·legi fixarà les quotes ordinàries dels seus col·legiats.

Article 43. Personal administratiu i subaltern.

El Col·legi tindrà el personal d'oficina i subaltern necessari i les seves remuneracions figuraran en el capítol de despeses del pressupost.

CAPÍTOL V. RÈGIM.

Article 44. Normes generals i recursos.

1. Les accions de govern del Col·legi, en tot el que no preveu específicament el present Estatut, resten subjectes a la Llei 30/1992 de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com a les normes que sobre procediment administratiu siguin vigents a Balears.

Les qüestions d'índole civil o penal resten atribuïdes a la jurisdicció ordinària, així com les relacions amb el personal contractat del Col·legi, que queden sotmeses a la jurisdicció laboral.

2. Els actes i les resolucions del Col·legi subjectes a dret administratiu es poden recórrer

davant l'òrgan superior que ha dictat la resolució administrativa mitjançant recurs d'alçada, d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. El termini per a la interposició de recurs d'alçada serà d'un mes. Transcorreguts tres mesos de la interposició del recurs ordinari sense que es dicti resolució, es podrà entendre exhaurida la via administrativa.

3. El recurs extraordinari de revisió es pot interposar de conformitat amb el que disposa l'article 118 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Contra les resolucions de recurs d'alçada i del de revisió subjectes al dret administratiu, es podrà recórrer davant la jurisdicció contenciosa administrativa d'acord amb el que estableix la llei reguladora d'aquesta jurisdicció.

5. El règim jurídic dels actes presumptes del Col·legi es regirà pel que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

CAPÍTOL VI. DISSOLUCIÓ DEL COL·LEGI.

Article 45. Tràmit de dissolució i liquidació del Col·legi.

1. La dissolució del Col·legi tindrà lloc quan la professió perdi, d'acord amb la Llei, el caràcter de col·legiable, i previ acord d'una Junta General extraordinària. L'acord de dissolució es comunicarà a la Conselleria de la Presidència de la Comunitat de les Illes Balears o a aquell en qui es delegui.

2. El patrimoni es destinarà, en primer lloc, a cobrir el passiu. A l'actiu restant se li donarà la destinació que hagi acordat la Junta General.

APRENDRE ART: SENSIBILITZAR CAP AL RESPECTE I LA VALORACIÓ DEL PATRIMONI HISTÒRIC DE LA CIUTAT D'INCA

Bartomeu Martínez Oliver

Historiador de l'Art.

Regidor d'Educació i Cultura d'Inca

Un art per a tots significa un art que arribi a tots
Arrendola, G. "La ciudad posmoderna". Madrid 2002

Introducció

Les ciutats són el marc de les relacions i contactes entre els humans que ens permeten parlar d'un espai d'aprenentatge informal: el fet quotidià. Però també hem d'assenyalar un aprenentatge no formal a l'àmbit dels museus i espais culturals d'acord a diferents programes o projectes.

L'objectiu d'aquest article és investigar l'espai exterior que configura la ciutat d'Inca, una morfologia urbana de carrers, places, jardins i centres històrics amb un referent públic i cobert al trànsit humà.

Inkân, topònim de llengua àrab que significa "a peu de mont, al peu del coster" és una ciutat entesa com a obra d'art, tenint en compte la presència de nuclis de patrimoni històric des d'origen prehistòric fins a l'actualitat avantguardista del segle XXI. Aquesta manera d'ajudar a veure i comprendre els béns culturals d'Inca, té el seu origen en la lectura de les actes del Seminari titulat "Educar para valorar el patrimonio del siglo XX en la Ciudad" celebrat del 15 al 17 de setembre de 2000 a Gijón.

Referents teòrics per a la interpretació educativa de l'art a la ciutat d'Inca

L'aproximació a la comprensió d'Inca des de diferents perspectives que corresponen a autors que han estudiat diferents camps de la cultura s'ha de realitzar des de l'estètica fins a la sociologia, passant per la història, la geografia o la teoria de la comunicació.

La visió estètica

Félix de Azúa, en el llibre "La Invención de Caín" ens ofereix un text sobre la ciutat connotació del qual és la percepció d'aquesta com a *Selva*, proposant la idea suggeridora on les lleis de la ciutat són les de l'artifici, considerant-la com a obra d'art.

També una ciutat calculada, una metròpoli cartografiada que està en constant transformació

com és Inca: metàfora de la hibridació i mestissatge de cultures.

Inca s'entén així, com un espai on es condensen idees i significats, transformacions que concilien concepcions estètiques i planificacions urbanes com és ara la plaça Mallorca, l'antiga plaça des bestiar, coneguda popularment com la "plaça dels pins".

Finalment, Xavier Rubert de Ventós en el seu treball "La urbanització contra la urbanitat" ens proporciona una idea entre l'equilibri que exigeix l'espaiabilitat i la identitat dels llocs. La ciutat és el lloc creat per veure en societat des d'un punt de vista topològic i no genealògic, principi democràtic pròpiament urbà.

La visió sociològica

Marc Augé planteja una visió sociològica des de l'antropologia, on l'espai és el lloc fonamental del seu anàlisi. Un lloc com Inca des d'aquesta visió teòrica, es defineix com un espai d'identitats individuals, on existeix la complicitat del silenci i de les persones. És una ciutat definida per una frontera geogràfica que marca un exterior i un interior com per exemple espais de consum com supermercats i gasolineres.

Les ciutats són la imatge de l'experiència col·lectiva humana. Per això hem de ser extremadament acurats amb les intervencions en els centres històrics que contenen edificis patrimonials d'alt valor cultural.

Sta Maria la Major

Inca: la ciutat com un gran contenidor

Esglésies, claustres, cellers, cases senyori-

als, parcs, jardins, carrers, mobiliari urbà ... aquests elements estan immersos en un entorn geogràfic, urbà, social i econòmic. És per això que entenem Inca com un gran contenidor d'edificis, persones, valors, costums, tradicions populars immersa en la pròpia denominació de Patrimoni Cultural.

En efecte, Inca conté les petjades de les cultures que han anat passant per ella, el Talaiot prehistòric de l'ermita, l'església-oratori del puig cristià de Santa Magdalena, del claustre barroc de Sant Domingo, avui convertit i rehabilitat com a seu d'activitats culturals. Aquests referents són un registre de la memòria de la història i del temps actual de la ciutat.

Convent de Sant Bartomeu

Inca: la ciutat com a símbol

Els símbols sempre ens permeten anar més enllà de les aparences i els aporta significats molt diversos. La metàfora que hem d'aconseguir transmetre és la d'un símbol poètic que possibilita entendre la ciutat d'Inca com un organisme viu, susceptible de ser interpretat pels inquers i inquieres. L'educació i els programes de formació són els principals responsables. Ara bé, aquestes estratègies educatives haurien de permetre:

- Configurar els símbols (Dijous Bo, Ciutat de la pell, etc.) més importants.
- Entendre els mitjans de comunicació com a productors d'imatge urbana.
- Estudiar la planificació del marketing urbà per difondre la seva imatge cultural, educativa, juvenil, de serveis, industrial, comercial, esportiva,...)

A partir d'aquest retrat simbòlic d'Inca, però al

mateix temps real, es pretén conscienciar la importància de l'imaginari de la ciutat i el seu discurs social, implicant a tota la comunitat educativa en una reflexió sobre l'ús i coneixement del patrimoni històric. Hem de creure que tots aquests processos favorables al patrimoni cultural, únicament tenen sentit si existeix una identificació amb ell, és a dir, si es considera la història d'Inca part de la nostra identitat cultural i personal.

Així el que entenem com a nostre, el protegem i el millorem.

El programa educatiu Viure a les ciutats històriques

"Viure a les ciutats històriques, passat i present cap a un futur sostenible" és un programa educatiu creat i impulsat per la Fundació La Caixa, amb la col·laboració d'ajuntaments de diferents ciutats, dirigit a professors i alumnes de secundària.

Parteix de la idea de la ciutat com un sistema obert i dinàmic i, en aquest sentit entén el patrimoni com un recurs sostenible. Per tot això, un dels objectius més importants és fomentar una actitud de ciutadania activa, receptiva, participativa i dialogant davant els problemes de les ciutats històriques com Inca.

Pel que fa als continguts intrínsecs del programa, hem de parlar de l'adquisició de continguts conceptuals (Concebre el patrimoni com un recurs sostenible), continguts procedimentals (potenciar l'observació directa del patrimoni) i continguts actitudinals (adquisició d'una visió i posició crítica i potenciament d'activitats de valoració cap a la ciutat).

Conclusions

En aquest article s'ha tractat d'establir un reglament teòric amb interpretacions estètiques, sociològiques, artístiques, urbanes i d'educació visual, que han permès crear un marc per poder analitzar i interpretar aspectes de la ciutat d'Inca des d'una perspectiva teòrico-educativa.

Aquesta mirada pedagògica al patrimoni cultural d'Inca esdevé necessari per a tots els espais

Vista panoràmica de la claustra de Son Vivot

urbans de Balears com a conformadors d'identitat cultural. Precisament perquè la diferència caracteritza les persones, l'art és una font d'identitat i, amb les ciutats en què es troba immers.

Claustre de Santo Domingo

Bibliografia

Azúa, Félix de, *La invención de Caín*, Madrid, ed. Alfaguara, 1999.

Calaf Massachs, R., *Ver y comprender el arte del siglo XX*, Madrid, ed. Síntesis, 2000.

Colom Cañellas, A.J., "Postmodernidad y educación. Fundamentos y perspectivas" a *Educació i Cultura. Revista mallorquina de Pedagogia*, 1, Palma, UIB, pp. 7-17, 1997.

Eco, Umberto, *Tratado de semiótica general*, Barcelona, ed. Lumen, 1991.

Hernández Hernández, F.X., *Educación y cultura visual*, Barcelona, ed. Octoedro, 2000.

Torrance, E. P., *L'ensenyança creativa*, Madrid, Santillana, 1986.

Cursos de formació del CDL previstos 2004-05

<http://www.cdlbalears.com/html/formacio.html>

Presencials

✓ **Novembre 2004**

- Recursos per treballar l'educació intercultural a l'aula (Mans unides) - 14 h (1.5 crèdits).

✓ **Gener 2005**

- Les noves tecnologies de la cultura clàssica - 20 h (2 crèdits).

✓ **Febrer 2005**

- Formació vocal. La veu parlada - 20 h (2 crèdits).
- El món de les rondalles - 15 h (1.5 crèdits).

✓ **Març 2005**

- Tallers de llengua: un enfocament cap a la creativitat - 16 h (1.5 crèdits).
- L'arqueologia d'urgència: context, pràctica i problemàtica - 30 h (3 crèdits).

✓ **Abril 2005**

- Els conjunts històrics: pèrdua i conservació de la trama medieval de Palma. Cinc itineraris al seu entorn - 24 h (2.5 crèdits).

✓ **Maig 2005**

- Difusió didàctica del patrimoni arqueològic - 10 h (1 crèdit).

✓ **Setembre 2005**

- El joc com a recurs didàctic a l'aula de matemàtiques - 20 h (2 crèdits).

✓ **Octubre 2005**

- Introducció al paquet integrat Open Office - 20 h (2 crèdits).
- Introducció al patrimoni cultural: les fonts documentals com eina de recerca històrica. Els arxius. - 20 h (2 crèdits).

✓ **2005 (dates a concretar)**

- El nou currículum de filosofia: Sant Tomàs d'Aquino i JJ Rousseau - 20 h (2 crèdits).
- Com millorar l'actitud de l'alumnat - 24 h (2 crèdits).

✓ **Sense crèdits:**

- Tast de vins (previsiblement al desembre de 2004).
- Tast de formatges i sobrassada (previsiblement pel primer trimestre de 2005).

A distància

✓ Novembre 2004

- ▶ Tractament digital d'imatges - 30 h (3 crèdits).

<http://www.cdlbalears.com/html/formdist.html>

✓ 2005 (dates a concretar)

- ▶ Grafs grans, mons petits (matemàtiques) - 30 h (3 crèdits).
- ▶ Disseny de pàgines web - 30 h (3 crèdits).
- ▶ An overview of the american literature: from Fenimore Cooper to Toni Morrison - 30 h (3 crèdits).
- ▶ Arqueologia, l'exercici lliure de la professió - 30 h (3 crèdits).

La plataforma d'ensenyament a distància del CDL

<http://www.cdlbalears.com/html/formdist.html>

Llorenç Sastre

Com ja sabeu els que heu anat visitant la pàgina web del Col·legi, hem instal·lat i posat en funcionament una eina per impartir cursos a distància, que ens permetrà millorar la formació del professorat i, sobretot, dels nostres col·legiats que, per raons de disponibilitat de temps o degut a la distància (el fet insular és un greuge significatiu), no poden apuntar-se als cursos que oferim.

Enguany començam, per primera vegada, a impartir aquests cursos. En aquesta mateixa pàgina teniu les activitats previstes, i a la pàgina web s'anirà actualitzant pel que fa a la concreció de dates. Anem a fer un cop d'ull a la plataforma:

Podem entrar a la plataforma d'ensenyament a distància del CDL a través de la pàgina web: Activitats del CDL – Formació a distància, on teniu el llistat de cursos previstos i la icona d'accés a la plataforma, o bé directament usant www.cdlbalears.com/moodle/, on accediu directament a la plataforma.

The screenshot displays the Moodle interface for the CDL distance education platform. The main content area lists available courses under the heading 'Cursos disponibles'. The sidebar on the left contains navigation links such as 'Menú principal', 'Notícies del bloc', 'Cursos', and 'Hores'. The bottom right corner features a calendar for January 2005.

Cursos disponibles:

- Miscel·lània**
- Informàtica**
 - Introducció a l'Open Office 1.0
 - Iniciació al tractament d'imatges digitals amb Photoshop
- Matemàtiques**
 - Grans grans, mons petits
- Anglès**
 - An approach to American literature.

Donar-se de baixa:

Per accedir als cursos és necessari registrar-se des del fitxer a la mateixa plataforma d'ensenyament (clic a l'enllaç "Accés als cursos") i seguir les indicacions, i completar la data d'entrada per al curs corresponent. Aquesta data serà facilitada per correu electrònic als adreçats als cursos.

Denominació de l'activitat de formació	Idioma	Horas	Data d'entrada	Data d'acabament	Accés als cursos
Tractament digital d'imatges	30 h	28-10-04	28-01-05	28-01-05	Accés als cursos
Matemàtiques, biologia, física, química, economia, medicina, sociologia...	30 h				
Disseny de pàgines web	30 h				
An overview of the american literature: from Fenimore Cooper to Toni Morrison	30 h	17-01-05	18-01-05		
Arqueologia, l'exercici lliure de la professió	30 h				

Observau que en la primera pantalla ens mostra la relació de cursos disponibles. Una vegada en ella, el primer que hem de fer és identificar-nos. Per tant fem clic a Entrada i accedirem a la pantalla d'identificació. Surt una pantalla semblant a la següent imatge:

Termes a aquest lloc?

Introduïu aquí el vostre nom d'usuari i la contrasenya corresponent. (Les gairebé hui d'actuar habilitades en el vostre navegador).

Heu oblidat el nom d'usuari o la contrasenya?

Es la primera vegada que veniu aquí?

Hola! L'acció completat al curs requereix que dediqueu un minut a la creació d'un nou compte d'usuari vàlid en aquest lloc web. Cada curs pot requerir també una "clau d'inscripció" que no necessitareu fins més tard. El pas que heu de donar són els següents:

1. Omplir el formulari de nou compte amb les vostres dades.
2. Seleccionar immediatament un correu a la vostra adreça electrònica.
3. Llegir el correu i feu clic en l'enllaç web inclòs.
4. En confirmar el vostre compte i podreu entrar-hi.
5. Usarem, seleccionem el curs en el qual voleu participar.
6. Si se us demana una "clau d'inscripció", utilitzeu la que us ha donat el professor, amb així que deu haver-hi al curs.
7. En aquest moment ja tindrà accés complet al curs. En endavant, només haurà d'introduir el vostre nom d'usuari i la contrasenya (en el formulari d'aquesta pàgina) per tal d'entrar i tenir accés a qualsevol curs en el qual estigues inscrit.

Pantalla d'identificació

Si no estem a cap, tornem a veure tots els cursos.

En aquesta pantalla de cursos notareu que al costat de cada un d'ells hi ha unes icones:

- La cara significa que podeu entrar com a usuari convidat.
- La clau significa que necessiteu una clau d'accés per entrar-hi.
- La "i" ens permet veure un resum del contingut del curs.

Si no hem entrat mai, ens registram seguint les instruccions que hi ha a la part dreta. Si ja estem registrats, posam el nostre nom d'usuari i contrasenya per accedir als cursos.

Una vegada hem entrat, anem als cursos on estem inscrits.

Introducció a l'Open Office 1.0 (OO-v1)

El primer curs registrat en el sistema

Professor: **Lluis Sastre Menargues**

Introducció al paquet de llibre (distribució Open Office v1.0)

1. Instal·lació i aspecte general del paquet
2. Introducció al processador de textos (Writer)
 - Els elements del processador de textos
 - Les opcions de format
 - Objectes: taules, imatges, etc.
 - Els estils
 - Plantilles
 - Exportar documents a format HTML
3. Introducció al programa de tractament d'imatges (Draw)
 - Tipus d'imatges digitals
 - El mòdul d'edició d'imatges
 - Edició elemental d'imatges
 - Captura d'imatges
 - Exportar imatges
4. Introducció al programa de presentacions (Impress)
 - Diapositives
 - Flanqueig (diapositives)
 - Efectes
 - Exportar una presentació a format HTML
5. Introducció al full de càlcul (Calc)
 - Elements del Calc
 - Us de les cel·les: fórmules, fórmules, etc.
 - Diagrames
 - Exportar un full de càlcul a format HTML

L'objecte del curs és proporcionar-hi del seu ús, en qualsevol sistema operatiu (windows, linux, solaris, mac-os, etc.).

Pantalla d'informació d'un dels cursos

De totes maneres, en començar un curs a distància, es procurarà fer una primera sessió presencial a la seu del CDL o al lloc que s'especifiqui a la convocatòria d'inscripcions del curs, per informar-vos sobre el funcionament específic de la plataforma, quines eines s'han d'usar per treballar-hi i com seguir el pla de feina determinat pel professor per aconseguir els objectius.

Esper que aquesta eina ens sigui útil a tots.

Introducció a l'Open Office 1.0

CDL-IB - OO-v1

Hui entrat com **Lluis Sastre Menargues** (ADM) (Sortida)

Activar edició

Persones

- Participants
- Grups
- Editar perfil

Activitats

- Fòrums
- Recursos

Cerca

Cerca els llibres

Administració

- Activa edició
- Paràmetres...
- Professors...
- Participants...
- Còpia de seguretat...
- Restaura...
- Escales...
- Qualificacions...
- Registres...
- Filtres...
- Ajuda...
- Fòrum del professorat

Cursos

Esquema per temes

Fòrum de notícies

Últimes notícies

- Registre en meu tema
- El curs no s'ha enviat publicat

Esdeveniments pròxims

No hi ha esdeveniments pròxims.

Activitat recent

Activitat del dia d'ahir, 8 gener 2008, 14:50

Informe complet d'activitat recent...

Cap novetat des de l'última entrada

1 En aquest primer tema s'explica com instal·lar open office en les diferents plataformes, incloent especialment amb linux i windows.

1. Instal·lació del programa
2. Elements principals d'Open Office
3. Elements comuns a tots els mòduls
4. Visió general dels diferents mòduls

Teniu la informació detallada en el manual del tema: "instal·lació Open Office i aspectes generals".

Instal·lació Open Office i aspectes generals

2 Mòdul 2: El processador de textos Writer.

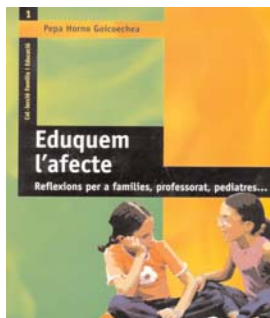
1. Elements del processador de textos
2. Les opcions de format
 - 2.1 Format de caràcter
 - 2.2 Format de paràgraf
 - 2.3 Format de pàgina
3. Inserint objectes a un document
 - 3.1 Les taules
 - 3.2 Les imatges
4. Els estils
 - 4.1 Estils de paràgraf
 - 4.2 Creació de nous estils de pàgina
5. Plantilles
6. Exportar un document a format HTML

Pantalla de continguts, seqüència d'activitats i recursos d'un dels cursos

Eduquem l'afecte. Reflexions per a famílies, professorat, pediatres...

Pepa Horno Goicoechea
Ed Graó, Barcelona

Per què les paraules dels éssers que estimem ens fan tant de mal? I per què sembla que sempre perjudiquem més les persones que més estimem? Per què de vegades no som capaços de canviar allò que ens disgusta de nosaltres mateixos o dels nostres fills i filles? Com aprèn un infant a somriure? Per què les persones que vam estimar, encara que se'n vagin, romanen presents a la nostra vida? Per què ens costa tant demanar perdó als nostres fills i filles? Per què dues persones que han viscut una mateixa experiència expliquen històries tan diferents sobre el que ha passat?

L'afecte s'educa, es fomenta, es construeix i es danya. Les relacions afectives són un procés de dues persones, únic i irrepetible, que dona a totes dues la seguretat bàsica per relacionar-se amb el món i els models de referència necessaris per entendre'l, per absorbir el coneixement i per aprendre a relacionar-se amb els altres. Les ferides que deixem en aquest procés afecten la resta del desenvolupament de l'infant.

L'afecte és la dimensió bàsica del desenvolupament humà, però, això no obstant, ens oblidem de cultivar-lo, com a persones i com a professionals el donem per fet.

Eduquem l'afecte busca provocar en el lector una reflexió allunyada dels termes tècnics, però basada en l'aprenentatge que se'n deriva i en el paper que l'afecte té a les nostres vides i en qualsevol intervenció educativa que, com a persones i/o professionals, haguem d'emprendre.

Teoria del partisà

Carl Schmitt
Edició i pròleg d'Eugenio Tóris
Ed. Assaig, Barcelona

En aquest assaig, l'autor ofereix un text que anticipa el moment actual, marcat per la guerra de

l'Iraq o el conflicte txetxè, i hi traça la crucial diferència entre guerra regular (entre exèrcits) i guerra irregular (entre un o diversos exèrcits i la resistència en les diverses formes que té, entre les quals la figura del partisà) i les tràgiques conseqüències que se'n deriven.

La *Teoria del partisà* ens mostra com les guerres modernes, a diferència de les antigues, no s'acaben amb la victòria d'un exèrcit sobre l'altre, sinó que tendeixen a perllongar-se, a no tenir fi. És una guerra en què un dels bàndols no actua sota la lògica militar, sinó que ataca amb tècniques de guerrilla i sabotatge, basant la seva força en la invisibilitat.

Carl Schmitt sempre provoca una doble impressió de fascinació i de temor. La seva visió filosòfico-política de tot allò que surt de la norma, tal com ens adverteix Eugenio Tóris al pròleg, "el fa aprofundir en allò que no està previst jurídicament (estats d'excepció, de setge) i potser posa de manifest la font oculta i subterrània del poder".

Schmitt interroga la naturalesa dels conflictes i creu que, en el futur, no aniran adreçats contra cap enemic, sinó que estaran al servei d'uns valors suposadament superiors.

El lujo eterno. De la era de lo sagrado al tiempo de las marcas

Gilles Lipovetski / Elyette Roux
Ed. Anagrama, Barcelona

Amb la generalització del consum, el luxe ha adquirit noves proporcions en la nostra societat. Ja no es tracta d'un fenomen marginal limitat a una elit minoritària. S'ha convertit en un sector de l'economia per dret propi. A través de les marques, és omnipresent en l'univers de la comunicació. No obstant això, la clau de lectura habitual del fenomen segueix sent la qual era fa ara un segle. El luxe continua interpretant-se en termes de lluites simbòliques entre les classes socials, amb les seves estratègies de distinció i d'ostentació per part dels dominants. Aquesta interpretació, resulta encara defensable?

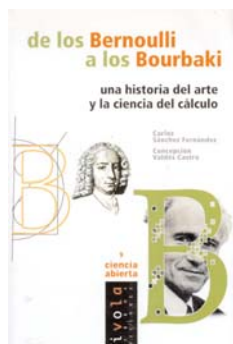

L'expansió contemporània del fenomen obliga a reconsiderar la seva naturalesa: tal és la convicció que inspira aquest assaig a dues veus. Gilles Lipovetsky proposa una anàlisi històrica-social del luxe des de la perspectiva diacrònica. Elyette Roux fa una lectura mercadològica i semiòtica de la situació actual. L'aposta del llibre consisteix a creuar ambdues perspectives a fi de posar millor de relleu els nous dispositius del luxe, aquesta esfera on cohabitaven en l'actualitat passions aristocràtiques i passions democràtiques, tradicions i innovacions, mites i modes.

De los Bernoulli a los Bourbaki. Una historia del arte y la ciencia del cálculo

Carlos Sánchez Fernández / Concepción Valdés Castro
NIVOLA libros y ediciones,
Tres Cantos.

Aquest llibre va dirigit a tots els que creuen en les ciències matemàtiques com una font de possibilitats de treball útil i atractiu exercici intel·lectual. Les històries que es narren en aquest llibre no estan escrites per a erudits, ni per a especialistes en història de les matemàtiques, només pretenen obrir l'apetit a neòfits i aprenents, perquè s'interessin per conèixer el per què i el per a què dels cursos de càlcul i d'algunes de les seves múltiples i variades ramificacions actuals. Aquest llibre es proposa afavorir la comprensió humana de les matemàtiques com a part de la cultura; perquè per apreciar la bellesa i valorar justament les possibilitats intel·lectuals de qualsevol producte de l'activitat humana es necessita un adequat bagatge cultural. S'organitza el discurs en quatre parts que es poden llegir independentment. Les dues primeres pretenen mostrar les preguntes principals que van motivar l'evolució del càlcul. Les dues últimes il·lustren com va influir aquesta mudança en l'estil de pensament analític, en la qüestió de la representació i la convergència, així com en la formalització dels processos aleatoris. Es desitja mostrar la transformació de les belles i enginyoses arts "bernoullianes" en les ciències pures i exactes "bourbakistes". I assenyalar que això es va realitzar amb severitat, però sense perdre el seu encant.

El conyac de Voltaire

Miquel Àngel Vidal
Fundació Teatre Principal de Palma
/ El Gall Editor, Pollença

Obra de teatre guanyadora del premi Teatre Principal 2003 de texts dramàtics convocat per la Fundació del Teatre Principal.

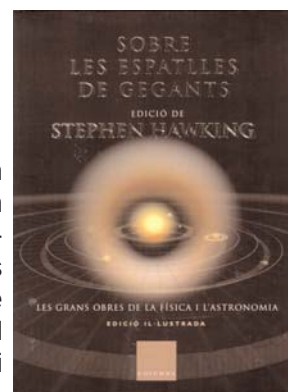

Sobre les espalles de gegants

Edició de Stephen Hawking
Ed Columna, Barcelona

El gran científic Stephen Hawking ha sintetitzat en aquest llibre, esplèndidament il·lustrat, les cinc obres que representen el canó de la cultura universal en el camp de la Física i l'Astronomia:

- *Sobre les revolucions dels orbes celestes*, de Nicolau Copèrnic.
- *Diàleg sobre dues noves ciències*, de Galileu Galilei.
- *Les harmonies del món*, de Johannes Kepler.
- *Principis matemàtics de la filosofia natural*, d'Isaac Newton.
- *El principi de la relativitat*, d'Albert Einstein.

Hawking ha escrit una introducció a cadascuna d'aquestes obres explicant el que han significat per a la ciència, establint vincles entre elles i oferint-nos cinc retrats magnífics dels genis que les van escriure. Ells van construir les seves teories genials a partir de les contribucions dels seus predecessors, en una cadena de gegants de la intel·ligència que arriba fins als nostres dies amb el mateix Stephen Hawking, el gran físic teòric anglès, autor dels best-sellers mundials *Història del temps* i *L'Univers en una closca de nou*.

MÉS DE 125 IL·LUSTRACIONS A TOT COLOR COMPLEMENTEN AQUESTS TEXTOS MAGNÍFICS

